

Pozdravljeni!

Šolsko leto se z veliko naglico bliža h koncu in z njim, kot je sedaj že tradicija, prihaja med vas šolsko glasilo *Mladi Prlek*, ki ga vaši pridni sovrstniki oblikujemo vse šolsko leto. Naše glasilo izhaja neprenehoma že 46. leto, na kar smo lahko še posebej ponosni, saj smo na okrogli mizi, ki je bila v mesecu decembru organizirana pri nas in je bila namenjena tudi razstavi glasil iz vseh šol Občine Ljutomer in šol iz Občin Veržej, Križevci in Razkrižje ugotovili, da se je ustvarjanje glasila nepretrgoma ohranilo le na naši šoli. Za ustvarjalce Mladega Prleka je to še dodatna spodbuda, da tradicijo naših predhodnikov nadaljujemo. Veseli smo, da ste tudi za letošnje glasilo prispevali veliko literarnih in likovnih prispevkov, s katerimi smo naše glasilo obogatili. Na šoli je bilo organiziranih veliko dejavnosti, imeli smo kar nekaj zanimivih gostov, udeležili smo se različnih tekmovanj. O tem in še o čem boste lahko prebrali v letošnji številki. Imejte se lepo, uživajte!

Uredniški odbor

Slika 1: Maja Smodiš, 8.b

Dragi prijatelji!

Šolsko leto gre h kraju in čas je, da si priključimo v spomin najbolj prijetne in zanimive dogodke. Gotovo se boste strinjali z mano, da je bilo življenje in dogajanje na šoli izjemno pestro in izpopolnjeno z raznovrstnimi aktivnostmi, ki smo jih načrtovali. Posebej prizadevni in nadvse uspešni ste bili na številnih tekmovanjih, tudi na nekaterih novih (čebelarstvo, lokostrelstvo, hitro in zanesljivo računanje ...). V letošnjem letu se vas je kar nekaj uvrstilo na državna tekmovanja, od koder ste prišli z najvišjimi priznanji. Vaši najpomembnejši dosežki so predstavljeni v glasilu. Čestitam vsem. Pohvalila bi tudi učence podaljšanega bivanja, njihove učiteljice in starše. Izvedli so številne dejavnosti, s katerimi so se v veliki meri vključevali v okolje. Izpeljali so obsežen ekološki projekt, v katerem so sodelovali tudi starši. Z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da smo znova uspeli dokazati, kaj zmoremo. Ponosna sem, da šolo Ivana Cankarja obiskujejo vzorni in prizadevni učenci. Še posebej me veseli, da uspevamo negovati vrednote, ki so za prijetno in uspešno sobivanje in sodelovanje najpomembnejše. To so spoštovanje drugih, strpnost in sprejemanje drugačnosti. Visoko stopnjo etičnosti dosegamo, ko razlike, ki obstajajo med nami, dojemamo in doživljamo kot vrednoto, torej kot nekaj, kar nas bogati. Zahvaljujem se vam učenci in učitelji za vse, kar ste letos opravili. Pričujoče glasilo bo predstavilo utrinke bogatega dogajanja in tako ohranjalo prijetne spomine na naše skupno šolsko življenje. Razigrane in sproščene počitnice vam želim.

Darja Kosič Auer, ravnateljica

POROČILA S TEKMOVANJ 2006/2007

TEKMOVANJE V ZNANJU MATERINŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

BRONASTA PRIZNANJA

Laura Perčič
Sara Žibrat
Eva Korošec
Barbara Žabota

SREBRNA PRIZNANJA

Sara Žibrat
Barbara Žabota
Eva Korošec

Mentorica: Darinka Budna

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

BRONASTA PRIZNANJA

Laura Perčič
David Zorec
Lara Makoter
Melanija Mohorič
Eva Korošec
Maša Ferlin
Ana Magdič
Anja Petra Bencek
Tina Rajh
Sanja Vičar
Sara Vinkovič
Maja Smodiš
Nuša Vukan
Monika Mihorič
Martina Pergar
Mija Štrakl
Hanah Karba
Patricija Brumen

SREBRNO PRIZNANJE

Lara Makoter

ZLATO PRIZNANJE

Laura Perčič
David Zorec

Mentorica: Darja Makoter

NEMŠČINA

BRONASTI PRIZNANJI

Aljaž Golob
Hanah Karba

SREBRNO PRIZNANJE

Anja Slekovec

Mentorica: Marijana Topolovec

ANGLEŠČINA

BRONASTA PRIZNANJA

Anja Petra Bencek
Eva Korošec
Sara Žibrat

Mentorica: Tatjana Ilešič

ZGODOVINA

BRONASTI PRIZNANJI

Barbara Žabota
Laura Perčič

SREBRNI PRIZNANJI

Barbara Žabota
Laura Perčič

Mentorica: Marija Rakuša

MATEMATIKA – VEGOVO PRIZNANJE

BRONASTA PRIZNANJA

84 učencev (od 1. do 9. razreda)

SREBRNA PRIZNANJA

Zoran Fijavž
Nino Kuster
Jani Steržaj Koritnik
Alex Klemenčič

*Mentorji: Tanja Zanjkovič, Jana Dovnik,
Marta Kolbl, Andrej Huber*

LOGIKA

BRONASTA PRIZNANJA

16 učencev

SREBRNI PRIZNANJI

Eva Korošec

Sara Žibrat

Mentorica: Tanja Zanjko

KEMIJA – PREGLOVO PRIZNANJE

BRONASTA PRIZNANJA

David Zorec

Theo Karas

Jani Steržaj Koritnik

Lara Makoter

Sara Vozlič

Laura Perčič

ZLATO PRIZNANJE

Jani Steržaj Koritnik

Mentorica: Milena Žibrat

BIOLOGIJA – PROTEUSOVO PRIZNANJE

BRONASTA PRIZNANJA

Laura Perčič

Eva Korošec

Rok Krese

SREBRNI PRIZNANJI

Laura Perčič

Rok Krese

ZLATO PRIZNANJE

Eva Korošec

Mentorica: Milena Žibrat

FIZIKA – ŠTEFANOVO PRIZNANJE

BRONASTA PRIZNANJA

Aleksander Klemenčič

Eva Korošec

Tadej Podgorelec

David Zorec

Monika Mihorič

Martina Pergar

Jani Steržaj Koritnik

Laura Perčič

Jure Hramus

David Smodiš

Jernej Trstenjak

Sara Vozlič

SREBRNA PRIZNANJA

Aleksander Klemenčič

Eva Korošec

Jani Steržaj Koritnik

Laura Perčič

ZLATO PRIZNANJE

Aleksander Klemenčič

*Mentorja: Samo Zanjko in
Srečko Štuhec*

VESELA ŠOLA

BRONASTI PRIZNANJI

Črt Lasbaher

Tea Šulek

SREBRNO PRIZNANJE

Črt Lasbaher

Mentorica: Milena Žibrat

ŠPORT

Dosežki učencev na tekmovanju v športnih disciplinah v šolskem letu 2006/2007

Učenci, ki so se uvrstili na regijska tekmovanja, so dosegli vsa prva ali druga mesta na občinskih tekmovanjih.

MALI NOGOMET:

4. mesto regijsko

ROKOMET:

4. mesto regijsko (dečki)
1. mesto občinsko (deklince)
3. mesto področno (deklince)

ODBOJKA:

1. mesto občinsko (dečki)
3. mesto regijsko (dečki)

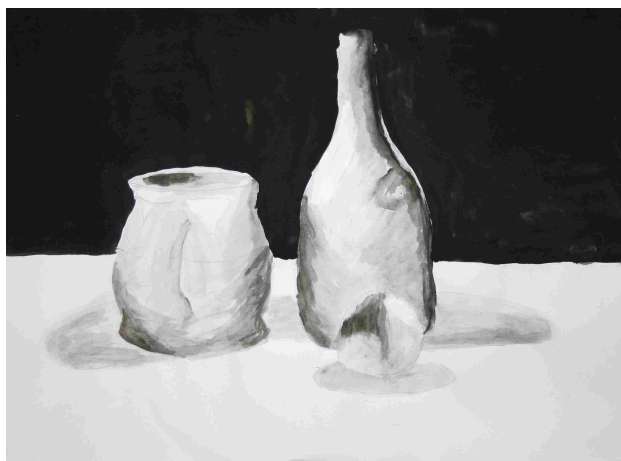
KOŠARKA:

1. mesto občinsko (dečki)
5. mesto regijsko (dečki)
1. mesto občinsko (deklince)
3. mesto regijsko (deklince)

MALA ODBOJKA:

2. mesto medobčinsko (dečki)
2. mesto medobčinsko (deklince)

Podatke zbral učitelj ŠVZ: Aleksander Gracin

Slika 2: Iris Štefanec, 9.a

Hitro in zanesljivo računanje – Tekmuj sam s seboj, s časom in s sošolci

Na spletnem naslovu <http://www.si.lefo.net/> so se uporabniki lahko preverili, kako spretni in zanesljivi so pri računanju na pamet. Za najbolj vztrajne in hitre je bilo organizirano tekmovanje v več krogih.

Jerneju Skuhali iz 3.a razreda se je uspelo uvrstiti na finalno državno tekmovanje v hitrem in zanesljivem računanju. V skupini osnovnošolcev od 1. do 3. razreda se je najbolje odrezal in postal **DRŽAVNI PRVAK**.

Razredničarka: Valerija Osterc

Jan Žibrat – po mnenju strokovnjakov največji namiznoteniški up pri nas

Jan Žibrat sodi med najboljše športnike na naši šoli. Trenira namizni tenis in dosega odlične rezultate. V šoli je kljub treningom in številnim tekmovanjem odličen učenec. Jan je tih, miren in skromen ter se s svojimi rezultati ne postavlja. Prav zato sva se odločili, da ga bova intervjuvali, da nama bo razkril še kaj o namiznem tenisu, o sebi in seveda o svojih dosežkih.

Kdo te je navdušil za namizni tenis?

K namiznemu tenisu je hodil najprej moj starejši brat. Ponavadi mlajši brat sledi starejšemu. Navdušil pa me je tudi učitelj Stanko Žunič, ki je bil moj prvi mentor. Kasneje je bil moj trener Feliks Pihlar, ki me je pričel vključevati na različna tekmovanja. Sedaj sem član NTK Sobota. Moj klubski trener je Miran Močan, reprezentančni pa Marjan Oražem.

Kako dolgo treniraš?

Aktivno 7 let.

Kje in kako pogosto imaš treninge?

Treniram osemkrat na teden v Murski Soboti, in sicer po dve uri na dan, tri treninge pa imam kar po štiri ure.

Malo sva pobrskali po časopisnih člankih in ugotovili, da si dosegel najboljše rezultate v sezoni 2005/2006. Postal si namreč šolski državni prvak, prvi na lestvici za kadete, v Sarajevu evropski podprvak.

Našli sva še naslednje uspehe:

- ***1. mesto na 2. državnem TOP-turnirju za kadete in kadetinje v Cerknici,***
- ***naslov državnega prvaka na 15. državnem kadetskem prvenstvu za posameznike in dvojice na Ptujju,***
- ***1. mesto na 14. memorialnem namiznoteniškem turnirju v Zagrebu,***
- ***2. mesto na 36. odprtem mednarodnem prvenstvu med posamezniki v Varaždinu,***
- ***1. mesto na 12. odprtem prvenstvu v Čakovcu,***
- ***1. mesto posamezno na 37. odprtem mednarodnem prvenstvu v Murski Soboti,***
- ***2. mesto v dvojicah na mednarodnem turnirju v madžarskem Szombathelyju,***
- ***bronasta medalja na 10. mednarodnem prvenstvu Slovaške v Bratislavi v dvojicah z Italijanom Marcom Rechom,***
- ***1. mesto v dvojicah z Italijanom Marcom Rechom na mednarodnem prvenstvu Češke za kadete v Hodoninu,***
- ***srebrna medalja na 49. evropskem tekmovanju v Sarajevu v dvojicah z Maticem Slodejem (prvič v samostojni Sloveniji evropski podprvaki v dvojicah),***
- ***posebno priznanje Sportikus, ki ga podeljuje Ministrstvo RS za šolstvo in šport.***

Katerega od teh uspehov si se najbolj razveselil?

Najbolj sem ponosen na srebrno medaljo iz Sarajeva, kjer sva z Maticem Slodejem osvojila 2. mesto in postala evropska podprvaka.

Kdo je tvoj idol?

Danec Michael Maze. Tudi on je levičar. Na svetovnem prvenstvu je bil tretji.

V šoli si odličen. Kako ti uspe uskladiti šolske obveznosti, treninge?

V šoli poskušam biti čim bolj zbran, si čim več zapomniti, da se mi doma ni treba toliko učiti.

Mišliš, da so tvoji prijatelji nevoščljivi, ker si tako uspešen?

Ne. Mislim, da niso, ker so vsi zelo dobri prijatelji. Mislim, da so nasprotniki tisti, ki so nevoščljivi.

Ali nameravaš po končani osnovni šoli nadaljevati z namiznim tenisom?

Po končani OŠ bom nadaljeval šolanje na športni gimnaziji v Murski Soboti. Stanoval bom v dijaškem domu, tako da bom lažje usklajeval treninge.

Po gimnaziji pa se bom vpisal na fizioterapijo in seveda nadaljeval z igranjem.

Zakaj priporočaš igranje namiznega tenisa?

Je najhitrejši šport z žogico. Treba je veliko vaje in treningov, da si lahko uspešen. Biti moraš vztrajen. Je pa zelo zanimiv šport.

Kaj počneš v prostem času?

Imam ga zelo malo. V glavnem takrat lenarim, poiščem kakšne informacije na internetu, poslušam glasbo ali se kaj pogovorim z domačimi.

Veliko potuješ. Se ti je kdaj pripetilo kaj neprijetnega?

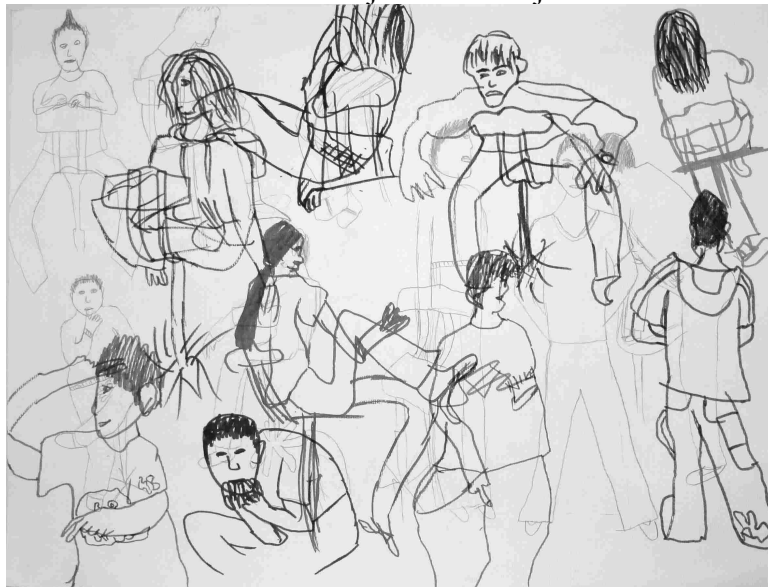
Najbolj neprijetno mi je bilo v Londonu, kjer smo zamudili na letalo, zato smo preživeli 11 ur na letališču in še to ponoči.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Želim si, da bi ostal še naprej uspešen tako na športnem kot tudi na šolskem področju.

Kasneje bi rad zaigral v kakšnem tujem klubu, zaenkrat pa bom ostal zvest soboškemu.

Intervju izvedli Anja Petra Bencek in Eva Korošec, 9.a

Slika 3: Staša Vintar, 7.b

Intervju z Jürgenom Petričem

Jürgen Petrič je hokejist. Po rodu je Nемеc, ki pa živi v Sloveniji. Že štiri leta je moj trener hokeja v klubu Ledene strele. Pravimo mu Jogi. Z njim sem naredil krajši intervju.

Koliko let že igraš hokej?

Hokej igram že enainštirideset let. S treningi sem pričel pri petih letih. Ko je trener ugotovil, da sem talentiran, sem moral trenirati skoraj vsak dan.

Kaj je tvoj največji uspeh?

Največji uspeh je bil igranje hokeja v prvi nemški ligi. Igral sem za moštvo Düsseldorfa.

Kaj najraje delaš v prostem času?

Najraje se vozim s svojim čoperjem.

Žiga Šumak, 4.r. Cven

Nogometni trening

Ime mi je Matej in treniram nogomet. Igram za ekipo NK Ljutomer v selekciji U-10.

Treniram dvakrat tedensko. Trening imam v ponedeljek in v petek ob 16.00 uri. Nogometni trening traja eno uro in 30 minut. Na nogometne treninge hodi tudi nekaj sošolcev in prijateljev. Imamo zelo dobrega trenerja, ki nas redno trenira. Tekmujemo na različnih turnirjih po Sloveniji. Nogometni trening poteka tako: najprej se deset minut lovimo, nato delamo razne športne vaje, igre z nogometno žogo in na koncu še okrog 15 minut igre nogometa. Vsak mesec moramo za trening plačati 9€. Trenira nas gospod Zvonko Mihalič. Ekipo sestavlja devet nogometašev, to so: Tomaž Kramar, Miha Marinič, Jure Barat, Aljaž Slokan, Denis Ros, Elvis Gajsler, Luka Rajh, Samir Demiri in jaz.

Upam, da bom še naprej igral dobro nogomet ter za NK Ljutomer dosegel čim več golov in da bom postal poklicni nogometaš.

Matej Fišer, 4.b

Postala sem perspektivna športnica

Spomnim se, ko me je oče pred šestimi leti peljal v TVD Partizan na prvi trening juda. V začetku sem imela treninge dvakrat na teden, sedaj pa treniram trikrat do štirikrat na teden. Judo je borilna veščina. Treningi so borbeni in naporni. Treniram že šesto leto. V tem času sem postala državna prvakinja pri mlajših deklicah.

Po državnem naslovu sem prejela še številna priznanja. Tako mi je trener pred dvema tednoma povedal, da sem postala perspektivna športnica Ljutomera. Zelo sem se razveselila. In res. Naslednji dan sem dobila pismo. Bila sem zelo radovedna. Hitro sem ga odprla. V njem je pisalo, da bo uradna podelitev 19. januarja 2007 v hotelu Jeruzalem. Dnevi so počasi tekli. Končno je le prišel petek. Z mamo in očetom smo se odpravili na podelitev. Na podelitvi niso samo podelili priznanj perspektivnim športnikom in športnicam, ampak so izbrali tudi naj športnico in športnika Ljutomera. Podelitev se je pričela ob 18. uri. Najprej so priznanja podelili osnovnim šolam in športnim klubom. Med podelitvami so nas razvedrili učenci glasbene šole. Priznanja so najprej podelili perspektivnim športnikom in nato še

perspektivnim športnicam. V moji kategoriji je tretje mesto osvojila tekmovalka v teku, drugo mesto tekmovalka v šahu in jaz sem bila prva. Dobila sem zlato priznanje in rdečo vrtnico. Po podelitvi smo se vsi skupaj fotografirali. Sledila je slavnostna večerja. Ko smo se najedli, je bila ura že 20.00. Z mamo in očetom smo se odpravili domov. Bila sem presrečna. Doma sem si shranila priznanje na polico ob postelji. Moji starši in ostali so bili zelo ponosni. Prejela sem tudi veliko čestitk.

V letu 2007 si želim še veliko podobnih uspehov in podelitev.

Kaja Čeh, 6.b

17. šolski parlament

TEMA: NAŠE MNENJE O DEVETLETKI

Otroški parlamenti so del pedagoške prakse in predstavljajo izobraževanje za aktivno demokratično državljanstvo in pridobivanje vednosti, znanj in izkušenj, ki so nujna za oblikovanje državljske pismenosti v sodobnih družbah.

Tema, ki so si jo otroci izbrali letos, pa predstavlja osrednji del otrokovega življenja, delovanja in zanimanja, saj je šola otrokova obveznost. Izstopiti iz nje ni mogoče. Otroke in starše zaveže za devet let življenja. Eni otroci stopajo po ravni, gladki poti, drugi pa po ozki in vijugasti.

Vse večje obveznosti in zahteve šole predstavljajo nove izzive, hkrati pa povečujejo zahteve do otrok in pričakovanja staršev.

Devetletna šola je v šolsko polje prinesla nekatere novosti. Zato je prav, da so otroci na 17. otroškem parlamentu spregovorili o vprašanih in problemih, ki so vezani na šolo in jih dnevno doživljajo.

Cilji, ki jih sledimo v projektu, so:

- ozaveščanje otrok, da imajo pravico do razprav o vprašanih, ki jih zadevajo, ter pravico do informacij, ki so povezane z njimi;
- učenci razmišljajo o šoli;
- spregovorijo o pozitivnih straneh devetletke ter o težavah oziroma problemih, ki so vezani na šolo;
- oblikujejo svoje poglede in predlagajo spremembe, zvišajo kakovost komunikacije.

Na razrednih, šolskem in občinskem parlamentu so se pogovarjali o:

- zgodnejšem vključevanju otrok v šolo,
- težkih torbah,
- dragih učbenikov in delovnih zvezkih,
- izbirnih predmetih,
- zgodnejšem poučevanju tujega jezika,
- številčnem ocenjevanju izbirnih in vzgojnih predmetov,
- učni zahtevnosti,
- nivojskem pouku, delitvi v skupine,
- kakovosti učnega procesa,
- prostem času,
- interesnih dejavnostih, prehrani ...

Prisluhnimo otrokom, prepoznamo njihove poglede, interese, potrebe in želje, ki so jih izrazili v razgovorih in razpravah na otroškem parlamentu, saj predstavljajo otrokovo neposredno izkušnjo in pogled, nam pa dragoceno sporočilo, ki ga upoštevajmo v procesu sprejemanja odločitev.

Šolska skupnost

Šolsko leto 2006/2007 so učenci OŠ I. Cankarja pričeli zelo delovno.

Izvolili so novo predsedstvo, izdelali svoj program dela, imenovali predstavnike za šolski parlament, znova pregledali Pravila hišnega reda, Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju ter Pravilnik o pravicah in dolžnostih učencev v OŠ.

Meseca oktobra smo pripravili razstavo in predstavo Tabuji za starše in učence naše šole.

Učencem in učiteljem smo na svojih sestankih predstavili temo 17. šolskega parlamenta »Naše mnenje o devetletki«.

Predstavniki RK so ob svetovnem dnevu starejših obiskali varovance doma starejših občanov v Ljutomeru.

Nadalje smo organizirali in izvedli teden otroka ter v svoje vrste sprejeli učence prvih razredov.

Meseca novembra smo se v obliki delavnic za učence in učitelje intenzivno pripravljali na šolski parlament, ki je potekal na naši šoli 11. 12. 2007.

Udeležili so se ga tudi predstavniki staršev.

Februarja sta se Blanka Šiško in Anja Slekovec udeležili (med)občinskega parlamenta v županatu Mestne hiše v Ljutomeru, Blanka pa se je pozneje udeležila še 3. pomurskega-regijskega parlamenta, ki je bil letos prav tako v Ljutomeru.

Ob polletju smo na svojem sestanku analizirali učno-vzgojne rezultate.

Ves čas smo se oglašali po šolskem radiu in sproti obveščali učence o dogodkih na šoli in izven nje ter rezultatih naših učencev na raznih tekmovanjih.

Mentorica šolske skupnosti:
Marijana Topolovec

ŠOLSKO KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO

Ogled predstave Kalisto 7

V sredo 13.12.2006 smo si učenci 5., 6. in 7. razreda ogledali predstavo Mestnega ptujskega gledališča z naslovom Kalisto 7. Nastopali so Sabina Kogovšek, Aljoša Ternovšek, Boris Kos in Mirel Knez. Predstava je trajala eno uro. Vsebina je govorila o bratu in sestri, ki sta mislila, da sta izgubila starša. Vsem učencem je bila zanimiva in napeta.

Mnenja učencev o predstavi Kalisto 7

Predstava mi je bila zelo všeč predvsem zaradi igralcev; glasba je bila zanimiva in scena odlična . Bila je zelo dobro odigrana. Igralci so se zelo vživeli v svoje vloge.

Staša, 7.b

Predstava je bila zelo zanimiva, še posebej igralci,ki so zelo dobro odigrali svoje vloge.

Tinka, 7.a

Predstava je bila zelo dobra, igralci so bili super in scena je bila zelo dobro pripravljena.

Ines, 7.a

Igralci so dobro odigrali svoje vloge, scena je bila zahtevna in zanimiva, zgodba mi je bila všeč.

Lena, 7.a

Na naši šoli še nikoli nismo imeli take predstave, kot je bila ta. Bila je dobra scena, super igralci ... Igra je bila polna presenečenj ... Vsi smo odšli iz dvorane nasmejani in zadovoljni. Predstava je bila **ODLIČNA!**

Damaris, 7.b

Kalisto 7 je zelo dobra predstava. Najbolj všeč mi je bilo na koncu, ko sta se mama in oče vrnila. Vsi skupaj so se odrezali odlično.

Špela Jerebic, 6.a

Najbolj mi je bila všeč scena. Tudi igralci so se dobro vživeli v vloge.

Anisa Cimerman, 6.b

Predstava mi je bila zelo všeč, ker je bila zelo zahtevna. Igralci so se odlično izkazali, saj so odigrali brez večjih napak.

Nino Novak, 6.a

Bilo mi je zelo všeč. Oblačila so bila prava, scena super. V to predstavo je bilo vložena dosti truda.

Andi Vuk, 6.a

Predstava mi je bila zelo všeč, ker je bila drugačna od vseh, ki smo jih videli do sedaj.

Mateja Habjanič, 6.a

Tehnično zelo zahtevna predstava. Bila mi je zelo všeč.

Tilen Semenič, 6.a

ODLIČNO-zaradi elektro efektov.

Žan Petek, 6.a

Meni je bila predstava zelo všeč. Dobra scena, efekti, glasba- vse to je naredilo vtis, kot da se dogaja v pravem vesolju.

Jure Lah, 6.a

Igra je bila zelo dobra, samo oče in mama bi lahko malo večkrat nastopala in pošast bi se lahko videla v živo in ne preko kamere. Bila sem navdušena nad igro.

Suzana Puconja, 6.b

Všeč mi je bilo to, da je v fantazijski igri bilo vključene veliko tehnologije in da je bil vključen računalnik. Želim si še več takih predstav.

Mia Marinič, 6.b

Obisk opere

Učenci 7., 8., 9., razreda smo si ogledali opero Wolfganga Amadeusa Mozarta z naslovom Čarobna piščal. Predstava se je odvijala v SNG Maribor. Pripovedovala je o mladi princesi Paminu, ki jo je ugrabil zlobni Sarastor. Pogumni princ Tamino in >ptičar< Papageno sta se odločila, da jo rešita, a sta zabredla v težave. Rešili so ju trije dečki in Pamina se je varno vrnila domov.

Pritegnila sta me scena in kostumi, pa tudi zgodba se mi je zdela zanimiva.

Lena Peterka, 7.a

Razstava šolskih glasil

V torek, 5.12.2006, je na naši šoli potekala okrogla miza in razstava šolskih glasil, ki smo jo organizirali skupaj z ZKD Ljutomer. Na začetku sta vse navzoče lepo pozdravili ga. Ema Tibaut ter ravnateljica naše šole Darja Kosič Auer. Razstava se je pričela in ogledali smo si vsa šolska glasila, ki so jih poslale šole iz občine Ljutomer, Veržeja, Križevcev, Razkrižja in tudi glasila iz naše šole, ki so doslej izšla. Naše glasilo Mladi Prlek izhaja neprekinjeno že od leta 1959. Na okrogli mizi smo se pogovarjali o knjigah, branju in bralni znački. Mentorji so spregovorili o učencih, branju ter o težavah pri nastajanju šolskih glasil. Tudi učenci smo sodelovali v razpravi

Staša, Lena, Ines, Tinka, Damaris, Petja, članice šolskega glasila

Predstava Tabuji

V tednu otroka smo si učenci ogledali čudovito predstavo z naslovom Tabuji. Predstavila nam je radovedno punco, ki je spraševala očka zelo neprijetne stvari, ki so še danes za nekatere tabuji. Predstavo smo si ogledali učenci od 6. do 9. razreda v družbi staršev z namenom, da bi se po predstavi skupaj s starši odkrito pogovorili o stvareh, ki se nam zdijo nejasne. Lepo je, če si starši in otroci zaupajo. Če se ti zdi, da nimaš pomoči doma, se lahko zaupaš učiteljici, šolski svetovalni delavki ali katerikoli drugi osebi. Pohvaliti moramo tudi igralca, ki je predstavo odlično odigral sam, čeprav je dramsko delo napisano za dve osebi. Mislim, da smo se vsi kaj naučili iz te predstave.

Damaris Kolarič, 7.b

Svetovni dan zdravja in Zemlje - kulturna prireditev in predstavitev OPB

V petek, 20.04.2007, smo se v športni dvorani predstavili oddelki podaljšanega bivanja naše ljutomerske OŠ in podružnice Cven.

Stara ljudska modrost pravi, da človek hrepeni po vedno novih in nedosegljivih rečeh, ob tem pa pozablja na največje bogastvo – zdravje.

K temu smo dodali korak tudi oddelki podaljšanega bivanja, saj smo za prioritarno nalogo izbrali zdravje in se tako vključili v projekt "Zdravo prehranjevanje razgiba možgane!"

Prednost naših vodil pri načrtovanju je zdrava prehrana. In tako iz prvotne hrane, ki asociira na zdrav način življenja, le-to izražamo v različnih nalogah in dejavnostih v okviru sprostitev dejavnosti, kosila, ustvarjalnega preživljanja prostega časa in samostojnega

učenja. Pri tem pa se opiramo tudi na praznike, ki so kakorkoli povezani s temo projekta. Tako smo izpostavili dan zdravja in dan Zemlje, saj naše projektno delo povezujemo tudi z ekološko vzgojo ter uporabljamo materialne odpadke v didaktične, igralne in ustvarjalne namene. Celo šolsko leto sodelujemo s strokovnimi delavci šole in s starši učencev skozi najrazličnejše delavnice, od ustvarjalnih, kuharskih, kulturnih in gibalnih. Trije oddelki, in sicer 1., 2. in 4., 5. ter čisti 2. razred smo tudi vključeni v projekt Zdrave šole. Izvedena je bila delavnica v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo iz Murske Sobote, pod naslovom Mavrični krožnik. Sledove svojega dela smo pustili tudi v drugih ustanovah, kjer smo razstavljali svoje likovne izdelke, pripravljali kulturne točke ali dobrodelne akcije. Tako sodelujemo z zdravstvenim domom iz Ljutomera, z domom starejših občanov v Ljutomeru, z NLB, mestno knjižnico, Rdečim križem, ljutomerskim vrtcem, s trgovskim podjetjem Spar in Vesno, z lovskim društvom iz Ljutomera, varno hišo, policijsko postajo, glasbeno šolo, E-šolo in drugimi. Predstavitvi našega projektnega dela je sledil govor gospe ravnateljice, nato pa pod vodstvom učenk Daše in Sare kulturne točke oddelkov podaljšanega bivanja. Učenci so razveselili vse navzoče s petjem, plesom, deklamacijami, dramatizacijami in lutkovnimi igrkami. Programu se je pridružil tudi zborček gospe Vlaste Vizjak. Otroci so nestrpnost čakali trenutka, ko bodo lahko na bazarju izdelkov skupaj s starši izbrali nekaj za svojo dušo: zelišča, slike z motivi sadja, magnetke, vazice, vzglavnike v obliki sadja ... Nato je sledil ogled učencev OPB, pa tudi ogled dela skozi slike na diaporojektorju. Učenci 1. razreda PB so skupaj z vzgojiteljico Stanko pripravili zdrav prigrizek s korenčkovimi žepki in piškoti iz ovsenih kosmičev, učenci 3. razreda pa so z vzgojiteljico Marjeto pripravili pecivo. Posladkali smo se lahko tudi s suhim sadjem, ki nam ga je pridno priskrbel naš kuhar Jožek.

Zapisala: Marjetka Zmazek

Teden otroka

V tednu otroka smo imeli veliko dejavnosti. Sedmi razredi smo imeli v torek tehnični dan. Izdelovali smo stojala za mobilne telefone in obiskali tovarno Murales. V sredo smo si v kinodvorani ogledali film Očka, ne ga lomiti. Naslednji dan smo imeli tehniški dan, kjer smo izdelovali izdelke iz reciklirane embalaže. Odločali smo se med izdelavo mošnjčka za denar, ovojnico iz recikliranega papirja in nakitom iz žice. V petek smo imeli naravoslovni dan. Zjutraj ob osmi uri smo se zbrali na avtobusni postaji. Vzeli smo malico ter se odpeljali v Veržej, kjer nas je pričakal vodič. Nato smo se odpravili v gozd. Hodili smo po gozdnih poteh. Dobili smo tudi delovne liste, ki smo jih morali rešiti. Vodič je prinesel kruh in česen in nam pokazal, kako se to peče. Ko smo se najedli, smo se odpravili po naši poti naprej. Kmalu smo prispeli do reke Mure. Čez reko smo se peljali z brodom na Otok ljubezni. Preživeli smo lep dan, ki se ga bomo vedno spominjali.

Lena Peterka, Ines Meznarič, Martina Smodiš, Petja Kolenko, 7.a

Gledališka dejavnost

V letošnjem šolskem letu je na naši šoli veliko zanimanje za gledališko dejavnost. V programu 9-letne OŠ je izbirni predmet gledališki klub. V letošnjem šolskem letu je vključenih 11 učencev iz 7. a in 7. b razreda. Poučuje ga učiteljica Silva Kosi. Delo poteka po učnem načrtu, eno uro tedensko, tj. 35 ur letno. Učenci med drugim pridobivajo naklonjenost do branja in ustvarjanja dramskih besedil, spoznavajo prvine gledališke, lutkovne in radijske umetnosti, pridobivajo temeljne pojme, povezane z gledališčem, razvijajo zmožnost izražanja z mimiko, gibanjem, s kretnjami in z govorom v odprtem prostoru, pripravljajo pa tudi krajše

gledališke uprizoritve. Pred koncem šolskega leta se bodo predstavili s krajšim prizorom. Učenci delujejo tudi v več gledaliških krožkih. Tako so se učenci 7. a razreda, ki obiskujejo to interesno dejavnost, predstavili z igrico *Princesa kamnitih besed*, učenke iz 7. b pa so predstavile ekološko pravljico z naslovom *Črno in belo*.

Obe skupini sta nastopali na območnem srečanju otroških gledaliških skupin, predstavili sta se učencem obeh podružničnih šol, sošolcem, staršem in vsem ljubiteljem gledališke dejavnosti. Nastale so zanimive fotografije.

Mentorica: Silva Kosi

OPB-gledališka dejavnost

Učenci 3.r. OPB so že v lanskem šolskem letu pripravili gledališko predstavo za svoje starše ob novem letu. Tako so tudi v tem šolskem letu izrazili željo, da bi ob novem letu odigrali kakšno gledališko predstavo za starše, ostale oddelke podaljšanega bivanja in za otroke iz vrta, ki bodo naslednje šolsko leto prišli k nam v šolo. Najprej smo seveda morali poiskati primerno zgodbo časa, ko jo bomo odigrali, prav tako mora biti zgodba zanimiva – privlačna, da je še ne poznajo in v kateri bodo lahko nastopili vsi učenci, ki so vključeni v 3.r. podaljšanega bivanja.

Tako smo se odločili za zgodbico *Božični večer s Pika Nogavičko*.

Zgodbo je bilo potrebno nekoliko prirediti. Pri tem so aktivno sodelovali s svojimi predlogi tudi učenci.

Pri izdelavi scene so prav tako sodelovali vsi učenci. Pri izdelavi kostumov pa so nam priskočili na pomoč tudi starši.

V mesecu decembru so se učenci najprej predstavili svojim staršem, nato učencem ostalih OPB in dvakrat tudi otrokom iz vrta Ljutomer.

Ker so učenci zelo dobro odigrali to predstavo, smo se dogovorili, da se udeležimo območnega gledališkega festivala občin Ljutomer, Križevci, Veržej in Razkrižje, ki je potekal 30. marca 2007 na Razkrižju. Na tem festivalu smo dobili zelo pozitivno kritiko.

Mentorica: Marjeta Kuhar

Ž-jevci

Ime Ž-jevci so si naredili učenci 6. a in 6. b razreda, ki so v šolskem letu 2006/2007 obiskovali gledališki krožek, katerega mentorica sem bila Metka Sobočan. Trinajst mladih gledališnikov je skupaj spoznalo privlačnost in razburljivost igre, seznanili so se s tehnikami igranja, odkrivali skrivnosti odrskega zakulisja in spoznali osnove gledališkega bontona.

Skupina mladih gledališnikov nosi ime Ž-jevci po junakih, učencih 6. ž razreda, katere le-ti predstavljajo v igri z naslovom *Okostnjak v omari*. Igra na zanimiv način prikazuje dogajanje v razredu, odnos med učiteljico in učenci in med učenci samimi.

Učenci so omenjeno igro zaigrali na območnem srečanju otroških gledaliških skupin na Razkrižju, predstavili pa so se tudi učencem OŠ Cvetka Golarja, varovancem VDC-ja, staršem in drugim ljubiteljem gledališke kulture.

Mentorica: Metka Sobočan

Mladi gledališčniki

Pri gledališkem krožku sem učencem 3. razreda predstavila knjigo Zmeda zaradi medveda. Zgodba je bila učencem všeč, zato smo se odločili, da bomo poskusili ustvariti gledališko igro.

Razdelili smo vloge, imeli bralne vaje. Sledilo je ustvarjanje kostumov in scene. Učenci so prinašali različne predmete, odpadno embalažo, stare kape in tako smo počasi gradili, izboljševali ideje pri igrici.

Odločili smo se, da se bomo predstavili s to igrico na območnem srečanju mladih gledališčnikov na Razkrižju. Učencem je bil to velik izziv in izkušnja na gledališkem odru. Predstavili so se tudi staršem.

Učenci so uživali pri ustvarjanju in nastopanju in tako uspešno zaključili projekt – gledališko igrico Zmeda zaradi medveda.

Mentorica: Valerija Osterc

Branje za bralno značko v šolskem letu 2006/07

Gostja zaključne prireditve je bila pisateljica Janja Vidmar.

Zlati bralci:

Neža Patty

Sašo Lovrenčič

Eva Korošec

Anja Petra Bencek

Iris Štefanec

Aleksander Klemenčič

Hanah Karba

Stina Štefanec

Blanka Šiško

Melanija Mihorič

Nuša Korošak

David Zorec

Maša Štrakl

David Borko

Sara Žibrat

Saša Karlovčec

Barbara Žabota

Anja Slekovec

Jan Žibrat

Primož Panič

Mentorica: Ivanka Korošec

Z DOMIŠLJIJO NA POTEPI

Predstavljajo se pisci pravljic, basni in drugih domišljjskih zgodb.

Maša se zaljubi

Maša se je kot vsako jutro odpravila v šolo. Vendar je bil ta dan malo drugačen. Ko je prispela v šolo, je ugotovila, da so v razredu dobili novega sošolca Filipa. Še isti dan sta se zaljubila in postala par. Prijateljice so bile presenečene, da ima Maša v petem razredu fanta. Vsako jutro sta šla skupaj v šolo in nekega lepega sončnega jutra jo je Filip prvič poljubil. Maši se je zdelo, da je predrzen, v resnici pa ji je bil poljub všeč. Čez kakšen teden je za to

izvedela Mašina mama Vera, ki ji to ni bilo najbolj všeč, saj se je bala, da bo Maša zaradi svoje zaljubljenosti postala muhasta in sanjava. Ko sta se z Mašo pogovorili, je mama ugotovila, da malo zaljubljenosti ne bo škodilo. Maša in Filip sta skupaj delala naloge, se rolala, zabavala, skratka bila sta neločljiva. Nekega dne je učiteljica poklicala Mašino in Filipovo mamo v šolo. Povedala jima je, da sta se na hodniku poljubljala. Mami sta bili zgroženi, ker je to za peti razred pa le malo preveč. Seveda sta morali na razgovor tudi k ravnateljici. Ko sta prišli iz pisarne, sta najprej zelo mrko gledali, nato pa sta se že smejali. Maša in Filip sta negibno stala na hodniku in čakala, kaj bo. Rekli sta:»Lahko ostaneta par, vendar da se to ne zgodi nikoli več!« To sta rekli z ostrim glasom. Otroka sta bila srečna. Maša in Filip sta ostala skupaj in se pri dvaindvajsetih letih poročila. To dokazuje, da je lahko šolska ljubezen zelo resna in večna.

Sarah Jerebic, 6.b

Najboljši razred na svetu

Do šole so vodile kristalne stopnice. Ko si hodil po njih, so ti prodajalci sladkarij dali zastonj toliko sladkarij, kolikor si jih lahko nesel. Ko si prišel do vrat šole, te je robot vprašal po imenu in priimku. Iz njegovih oči se je vtilil laser in prikazal se je seznam učencev. Če si bil na seznamu, si lahko vstopil, če ne, pa te je robot odpeljal k ravnatelju, ki te je zaprl v lasersko kletko.

Najbolje je bilo to, da v šoli ni bilo pouka. Imeli so naprave, ki so ti jih dali na glavo. Napravo si imel na glavi pet minut in že si bil pameten, kot da bi ravnokar doktoriral. V razredu je bilo veliko filmsko platno, na katerem so predvajali filme. Vsak učenec je imel svoj playstation. V knjižnici niso imeli knjig, ampak samo kasete, DVD-je in razne igrice za računalnik. Kuhinje tudi ni bilo. Vsak dan se je pred šolo ustavil avto, ki je pripeljal razno hrano iz McDonald`s-a. V šoli so učenci imeli tudi lastne sobe, v katerih so spali. Učili jih niso učitelji, ampak roboti. Imeli so naslednje predmete: jej, pri katerem si dobil oceno glede na to, koliko hamburgerjev si pojedel. Kriterij je bil naslednji: petnajst hamburgerjev-odlično pet. Imeli so tudi predmet vici. Čim več vicev si poznal, boljša je bila ocena. Imeli so tudi predmet ju, gi, oh karte. Kdor je imel boljše karte, je dobil višjo oceno.

Grega Novak, 4.a

Ko sem neko jutro prišel v šolo, je bilo vse drugače. V garderobi smo imeli nove omarice. Omarica se je odklenila, ko si se je dotaknil z dlanjo. V razredu je vsakega učenca čakal prenosni računalnik.

Učiteljica nam je povedala, da odslej ne bomo rabili zvezkov in knjig. Prvo šolsko uro smo spoznavali računalnike. Pri uri matematike smo pisno računali. Ob pravilnem rezultatu nam je računalnik naredil kljukico. Med odmorom smo igrali igrice. Vsak je imel svoj računalnik in nismo se več prerivali. Oblekli smo si bele plašče in odšli v laboratorij. Delali smo poizkuse z elektriko, vodo in različnimi snovmi. Snovi smo segrevali, ohlajali in mešali. Pri delu smo morali biti zelo previdni. Sledila je telovadba, moj najljubši predmet. Učiteljica nas je odpeljala v telovadnico s fitnes napravami. Z utežmi smo preizkusili mišice, s tekom po traku pa kondicijo. Ko sem preizkusil vse naprave, sem bil čisto izčrpan.

Ob koncu pouka nas je učiteljica pohvalila, da smo bili disciplinirani in vzdržljivi. Pri pouku se nismo prepirali in klepetali, ker smo bili zelo presenečeni nad spremembami. Za nagrado nam je učiteljica podelila priznanja.

Anej Meznarič, 4.a

Zebra

Nekoč predavnimi časi je v džungli živel zebra, ki je imela zraven svojih črnih prog še eno modro prog. Zato so se ji vse živali iz džungle norčevale in zebra se je počutila nesrečno. Ko pa je en dan umrl lev, ki je bil vladar v džungli, je zavladal nemir. Naslednji dan je opica, ki je bila zadolžena za volitve, zbrala vse živali pri najvišjem in najlepšem slapu. Ko so se vse živali umirile, je opica dejala: "Zbrali smo se, da skupaj določimo novega vladarja, ki bo vladal naši džungli!" Vse živali so pričele govoriti ena čez drugo. Opica je zakričala in živali so se umirile, nato je rekla: "Želim, da novi vladar postane tisti, ki ima na sebi kaj posebnega!" Nato pa je zebra stopila do opice in rekla: "Samo jaz imam modro prog. Ali je to posebnost?" "Seveda je," se je nasmehnila opica in dejala: "Zebra, ti boš nova vladarka, saj si edina, ki imaš na sebi neko posebnost." Ostale živali so se pritoževati, da so one boljše, lepše in bolj primerne za vladarja. Opica je splezala na bližnjo palmo in dejala: "Zebra bo nova vladarka v naši prelepi džungli!" Tako je bila zebra po dolgi debati res okronana za vladarko. Ostale živali so se sprijaznile in spoznale, kako prijazna je v resnici zebra.

Nauk: Ne norčuj se iz nikogar, če ga ne poznaš!

Ines Meznarič, 7.a

Lisica in štorclja

Nekoč je živel lisica, ki je pojedla vsakogar, ki ji je prekrizal pot, zato so ji rekli "smrt na štirih nogah". Ker pa nesreča nikoli ne počiva, je doletela tudi lisico. Nekega dne, ko je lisica spet hlastala svojo žrtev, je tako nerodno ugriznila, da se ji je kost zarila v požiralnik. Lisica je močno trpela, saj že nekaj dni ni mogla zaužiti ničesar. Zavedala se je, da če ne bo poiskala pomoči, da bo umrla. Ponižana se je oglasila pri štorclji, ki je slovela po tem, da vse pozdravi. "Gospa štorclja, vem, da ste izvrstna zdravnica in lahko pozdravite vse bolezni, prosim vas, pomagajte mi, drugače bom umrla. Obljubim, da bom za plačilo izpolnila vsako vašo zahtevo!" je prosila obupana lisica. "Ne verjamem ti, saj si vendar lisica!" je dejala štorclja in jo sumljivo pogledala. Lisica jo je še kar naprej prepričevala: "Saj vendar morate pomagati vsem v stiski!" "Seveda moram, vendar ne takim, ki jim bom potem še za kosilo!" je rekla štorclja. Lisica je zaihtela: "Obljubim, da se bom popolnoma spremenila." Štorclja je še malo razmišljala, a se je le omehčala: "No, prav, pridi, da te pregledam." Lisica je na široko odprla gobec in štorclja je takoj ugotovila vzrok njenih težav. "S svojim kljunom ti bom potegnila kost iz požiralnika." je rekla štorclja. Sklonila se je nad lisičinim široko odprtim gobcem in že je bila kost odstranjena. Lisica se je počutila, kot da bi se ponovno rodila. Zahvalila se je štorclji: "Najlepša hvala, gospa štorclja. Sedaj sem tudi sama občutila, kako je, ko zreš smrti v oči. Obljubim, da ne bom nikoli več jemala življenja drugih v svoje roke." Odslej so vsi z veseljem živeli z lisico kot ena velika družina.

Nauk: Šele lastna nesreča spremeni človeka.

Staša Vintar, 7.b

Pohlepna lisica

Nekoč je sredi čudovitega gozda živel v majhnem brlogu lisica s svojo prijateljico. V brlogu sta se stiskali in nista imeli veliko prostora, da bi udobno ležali. Lisica se je tega naveličala in je premišljevala, da bi se odselila. Ko je neko noč prišla z lova, se je spotaknila ob prijateljčino nogo in takrat ji je prekipelo: "Botra, odločila sem se, da se bom odselila." Prijateljica jo je zaspano pogledala in rekla: "Kaj pa govoriš neumnosti." Lisica jo je grdo

zavrnila: "Kakšne neumnosti! Ne bom več živela v tej smrdljivi luknji!" Prijateljica ji reče: "Ta luknja je najin dom!" Lisica odgovori: "Dom gor ali dol, jaz odhajam." Lisica je pospravila kovčke in odšla kljub prijateljičinim solzam in prošnjam. Ustavila se je pri ježu: "Čuj, jež, ali si videl kako lepo votlino zame?" Jež ji odgovori: "Seveda, tam zgoraj pri tistem lepem hrastu." Lisica pogleda in reče: "V tej luknji pa že ne bom živela!" In se spet odpravi naprej. Sreča volka in ga vpraša: "Čuj, boter, ali si videl kakšen lep domek zame?" Volk ji odgovori: "Poglej tisto lepo votlino in se vseli." Kakšna jazbina in še smrdi!" in se odpravi naprej. Tako potuje ves dan in vso noč. Nikjer ne najde dovolj dobrega doma zase. Potem se vsa lačna in premražena vrne pred svojo votlino. Plaho potrka na vrata, skozi katera pokuka prijateljčina glava. "Vstopi, vstopi," ji reče in se nasmehne. Lisica vstopi in molči, prijateljica pa se ji veselo nasmehne in je vsa vesela, da se je lisica vrnila v njun skromen dom.

Nauk: Skromnost je lepa čednost. Kdor z malim ni zadovoljen, velikega vreden ni.

David Fišinger, 7.b

Zdravilna tekočina

Nekoč pred davnimi časi sta živela kralj in kraljica. Čez nekaj časa se jima je rodil sin. Imel je le eno napako: dan in noč je jokal. Niso ga mogli pomiriti.

Nekega dne je kraljica slišala pogovor med služabnikoma. Slišala je, da obstaja fant, ki ima velik dragulj. V tem dragulju je steklenička s tekočino, ki lahko ozdravi njenega sina. Takoj je odhitela na dvorišče in naročila dvanajstim služabnikom, naj poiščejo tega fanta. Časa imajo tri dni in tri noči. Če ga ne najdejo, bodo ostali brez službe. Služabnike je zaskrbelo. Še nikoli niso ničesar slišali o njem. Če so hoteli obdržati službo, so morali na pot. Razdelili so se. Trije so odšli prot severu, trije proti jugu, trije proti vzhodu in trije proti zahodu.

Prvi dan na jugu, severu, vzhodu in zahodu niso našli ničesar. Prav tako ne drugi dan. Tretji dan pa so na vzhodu zagledali fanta z draguljem. Stekli so k njemu. Malo so ga povprašali o dragulju. Nato so ga odpeljali na grad. Tudi služabniki z juga so pripeljali fanta, ki je imel dragulj. Oba fanta so prosili za dragulj, onadva pa sta jih zavrnila. Kraljica jima je ponudila nekaj denarja. Fanta sta nekaj časa razmišljala, nato pa privolila. Ko so zdobili oba dragulja, niso v njem našli ničesar. Fantoma pa so denar vseeno dali. Nato se vrnejo še služabniki s severa in zahoda. Ni se jih vrnilo šest, temveč sedem. Tudi na zahodu so našli fanta z draguljem. Prosili so ga zanj. Tudi on jih je zavrnil. Ker kralj in kraljica nista imela več denarja, sta mu ponudila toliko zrn pšenice, da bo do konca življenja sit. Fant je privolil. Ko so dragulj zdobili, so v njem našli stekleničko zdravilne tekočine. Hitro so odšli k majhnemu fantku in mu v oči spustili tekočino. Fantek se je pomiril in nehal jokati. Vsi so bili srečni. Tudi fant je bil srečen, ker je nekomu pomagal.

Od takrat živijo srečno v miru in tako bo do konca njihovih dni.

Jasmina Trstenjak, 6.a

Moje potovanje v globino oceana

Končno je prišel dan, da raziščem globine oceana. S podmornico sem se spustila v globino. Tam sem videla zanimive ribe, školjke, alge in morske pse. Potovala sem zelo dolgo. Ko sem prispela do dna, sem zapustila podmornico in šla raziskovat morje. Tako lepega morja še nisem videla. Razgledovala sem se okrog in zagledala veliko palačo. Zgrajena je bila iz samih biserov. Šla sem naprej in zagledala morske pse, ki so bili oblečeni v stražarje. Spustili so me

v palačo. Tudi znotraj je bilo vse v biserih. Po ogledu palače sem šla do kraljice, ki je bila tudi morski pes. Na sebi je imela veliko nakita. Bila je zelo prijazna. Pogostila me je z morskimi sadeži. Lepo sem se ji zahvalila za gostoljubnost in se poslovila. Za spomin mi je dala velik biser. Vožnja domov je bila zelo dolga.

Jasna Rus, 4.r. Cven

Življenje je kot sreča na vrvici

Življenje je nekaj najlepšega na tem svetu. Veselim se ga vsak trenutek. Po drugi strani pa vendar ni tako. Ko prebiram revije in časopise ter gledam televizijo, vse pogosteje naletim na besedo nasilje. Nasilje? Kaj je to? Sem učenka osnovne šole, zato si to predstavljam kot nekakšno zlo, ki se pritihotapi v določenega posameznika, v skupnost. Vse pogosteje opažam, da so žrtve nasilja otroci, starostniki ali ženske. V domovih se nasilje največkrat stopnjuje do takšnih oblik, da se žrtve zatečejo do zdravstvene službe ali policije. Je mar mogoče, da mož udari svojo ženo, mati, oče svojega otroka? In to celo tako, da morajo poiskati zdravniško pomoč? Je mogoče, da te nekdo, ki je tvoj bližnji, tako poniža? Še hujše od fizičnega pa je psihično nasilje, ki navzven nima nikakršnih posledic. Takšno nasilje je največkrat med starši in otroki. Starši otrokom vsiljujejo svoja pravila, svoja prepričanja in želje. Najhujše nasilje, ki so ga zopet deležni ženske in otroci, pa je spolno nasilje. To je nasilje, ki prevzame obliko seksualnosti. Povzročitelji so večinoma moški, ki napadajo šibkejšo skupino prebivalstva. Smo mar ženske in otroci res manjvredna skupina prebivalstva? Ali se mogoče ne znamo sami dovolj zaščititi? Ali pa si samo zatiskamo oči in ne upamo spregovoriti? Ne spregovorimo, ko je nasilje v naši družini, še manj, ko je v sosedovi. Gotovo smo premalo poučeni, da bi vedeli, kaj vse spada k nasilju. Pa vendar je ključnega pomena zgodnje odkrivanje vseh vrst in oblik nasilja. Še bolj pomembna pa je pomoč, na katero se lahko obrnemo. V svoji bližini ima vsak nekega zaupnika, če pa tega ni, je v Sloveniji na voljo veliko združenj, na katera se lahko obrnejo vse žrtve nasilja. Ta korak je pomemben, saj so posledice kakršnega koli nasilja lahko zelo hude. Žrtve nimajo več nikakršnega zaupanja v nikogar, počutijo se noro, živijo v svetu bolečine in strahu ter z občutkom krivde in sramu. Vse te našteje posledice pa lahko žrtev pripeljejo do najhujšega, do samomora. Ali je to res življenje, ki si ga vsaka žrtev želi? Si mar zasluži, da gre vsak večer s strahom spat, še z večjo grozo pa se zjutraj zbudi v nov dan, saj ne ve, kaj vse jo čaka? Vsak posameznik je dolžan poskrbeti, kljub bolečinam, ki jih preživlja, da bo življenje boljše, lepše. Pri nas so ustanove, ki pomagajo žrtvam vseh oblik nasilja. Bolje je poiskati pomoč takoj kot prepozno. Otroci nasilja ne morejo več ponovno normalno zaživet, zato se ista zgodba nadaljuje. Ko odrastejo in si ustvarijo družine, nadaljujejo z nasiljem, saj so si prvih izkušenj in vzorcev vedenja pridobili prav v svojem otroštvu, v katerem so bili sami žrtve. Da bi vse skupaj preprečili, moramo biti dovolj pogumni, da spregovorimo. Drugi pa moramo biti dovolj pogumni, da žrtvam pomagamo. Na srečo še nisem občutila nobenega nasilja, zato se življenja veselim. Živim namreč v štiričlanski družini, kjer imamo vsi pravico do svojega mnenja in s skupnimi močmi in pogovori poskušamo doseči cilj, ki si ga želimo. Svoboda, pravica govora, medsebojno spoštovanje, uspešno in srečno življenje so vrednote, ki si jih zasluži vsak človek na tem svetu.

Laura Babič, 9.b

Likovni izdelki

Podružnica Cven

Daniel Bračko, 7.b

Jan Brumen, 1.b

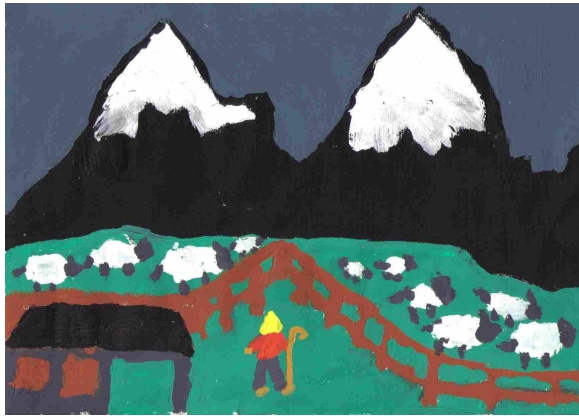
Sara Makovec, 1.b

Cirila Štabuc, 1.a

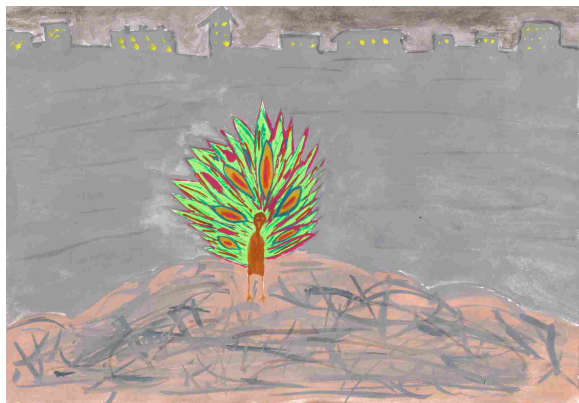
Urška Borko, 1.b

David Lukman, 8.a

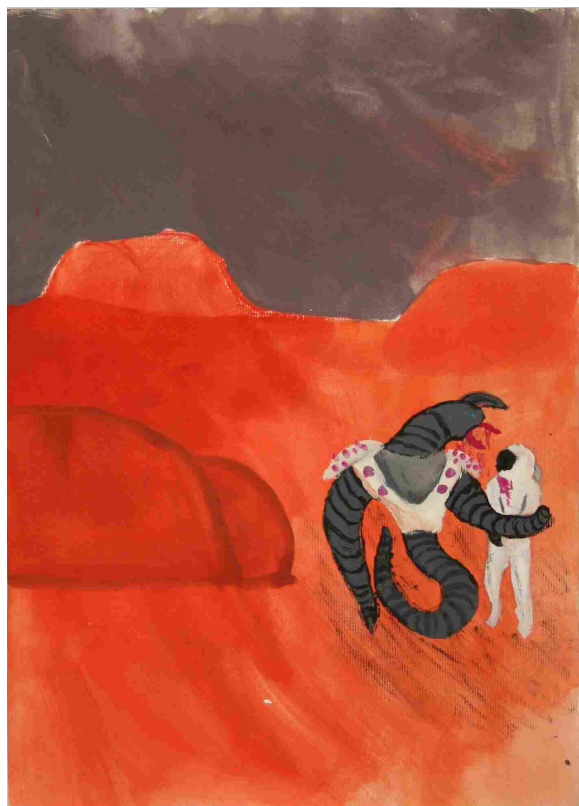
Nina Nemeč, 1.a

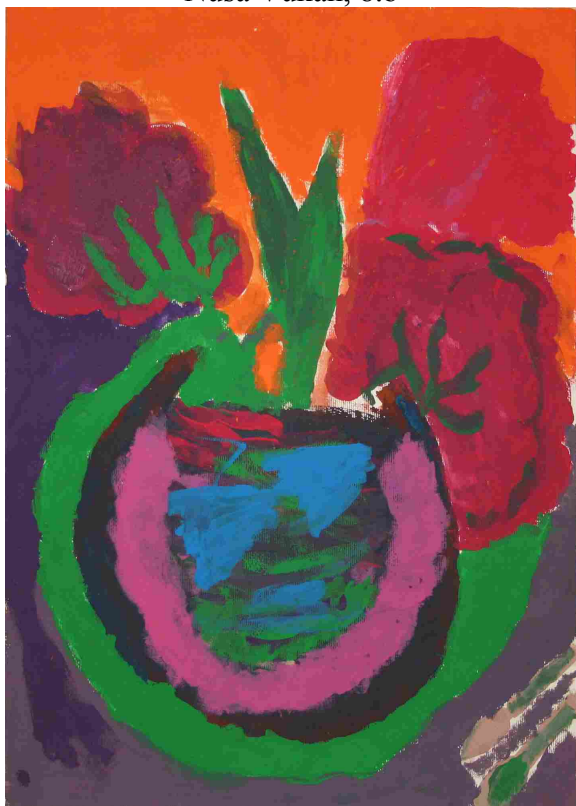
Julija Zorec, 8.b

Nuša Vukan, 8.b

Martin Zadavec, 8.b

Renato Babič, 6.b

Različne dejavnosti – galerija slik

Sprejem prvošolcev v šolsko skupnost

Predstava Tabuji

17. šolski parlament

Jan Žibrat - up slovenskega namiznega tenisa

Plavalni tečaj

Srečanje s policisti

Verižni eksperiment (Zotkini dnevi, M. Sobota)

Tekmovanje modelarjev v M. Soboti

Področno tekmovanje - RK

Utrinki s kulturnih prireditev

Tehniški dan

Kulturni dan s Plesnim mestom iz Ljubljane

Razstava šolskih glasil

Kalisto 7

Gledališka skupina OPB

Nastopi mladih gledališčnikov

Nastop plesno-akrobatske skupine "Flip" iz Pirana

Svetovni dan zdravja in Zemlje – Predstavitev OPB

Bralna značka, Janja Vidmar

Urši in povodni mož

Nekoč je živela Urška, ki si je izbirala moškega. Bila je zelo čedna, a tudi izbirčna. Nekega nedeljskega popoldneva so na Starem trgu pod lipo zeleno pele gosli, cimbale in trobente. Tam je bila tudi brhka Urška, v vsej svoji lepoti, ampak ni ji bilo do plesa. Tako je še dolgo izbirala soplesalca. Do tedaj ples vsakemu odreče, prešerna se obrani in ples odlašuje. Ko je sonce že zahajalo, je začelo Urši skrbeti, kako bo našla pravega soplesalca. Tedaj se pojavi povodni mož in zaprosi Urško za ples. Urška zapleše z njim. Glasba onemi in povodni mož zavpije: »Ko jaz zaplešem, naj igrajo glasbila glasno.« Potem se stemni in pridejo črni oblaki, začne grmeti, treskati z vso silo, tako da so ljudje kar otrpnili. Povodni mož je prigovarjal Urški: »Le podaj mi roko in zaplešiva še hitreje, še močneje se vrtiva! Ne boj se grmenja, pleši, le zaplešiva tja, kjer v reko Donavo Sava se bistra izlije. Valovi šumeči te želijo zelo močno! Ne boj se, vedno naj naju vodijo valovi.« Hitreje sta se zavrtela, vedno manj je bilo videti Urško in povodnega moža. Od takrat ni več nihče videl Urške, ker so jo valovi požrli. Urška je tragično izginila, njena lepota pa je zbledela.

Janez Prejac, 8.b

Slika 4: Erik Makoter, 3.r. Cven

Maček Taček in ribica Mimica

Maček Taček je na vso moč sovražil zlato ribico Mimico, ki je bivala v stekleni posodi z vročo vodo poleg njegove posteljice. Oba sta živela v hiši njune gospodarice. Taček je Mimico sovražil, ker je menil, da zaradi nje ni deležen ljubezni svoje gospodinje. Gospodinja naj bi se bolj posvečala Mimici kot pa njemu. Seveda ji je ves čas nagajal in uboga Mimica poleg njega ni imela niti minute miru. Enkrat ji je celo prevrnil posodo, tako da bi se Mimica skoraj ubila, vendar je še ob pravem času prišla gospodinja in jo dala v drugo posodo s hladno vodo. Tako se je vse srečno končalo. Vendar je kmalu prišlo do novih podobnih težav. Gospodinja je ribici menjavala vodo, ko je k njej prišel Taček in rekel: »Jaz lahko menjam

vodo Mimici, v kuhinji smrdi nekaj po zažganem.« Gospodinja je zaskrbljena rekla:«Grem pogledat. Taček ti pa popazi na ribico!» In je odhitela. Taček se je seveda zlagal, da bi lahko ubil zlato ribico. V posodo z Mimico je začel natakati vročo vodo. Mimica se je začela dušiti. Odpirala je svoja majhna usta. Tačka je to zelo razveselilo, vendar so ga zmedli približujoči se koraki gospodinje. Po nerodnosti je sam sebi po glavi polil vročo vodo. Gospodinja je hitro rešila Mimico, Tačku pa je požgalo vso dlako z glave. Tulil je in se drl, vendar mu to ni pomagalo. Gospodinja je mačka Tačka nagnala od hiše, ribica Mimica pa je mirno živela s svojo gospodinjo. Taček je odslej prosjačil od hiše do hiše po vsej vasi, vendar ga nikjer ni nihče maral, saj je ostal brez dlake na glavi in je bil grd.

NAUK: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

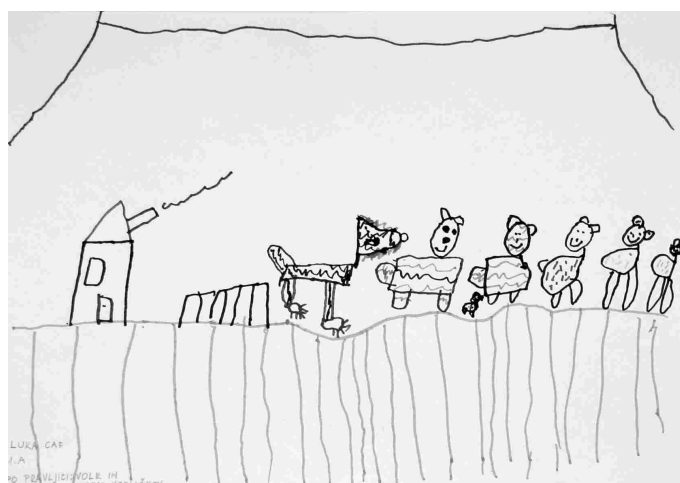
Nina Korošec, 7.b

Zajec in jež

Živel je zajec, ki se je imel za najboljšega. Ime mu je bilo Tim. Tim že dolgo ni z nikomer tekmoval in to je pogrešal. Nekega dne se je spomnil na ježa Mikija. Nanj se je spomnil, ker sta že tekmovala v pobiranju hrušk, toda takrat je zmagal jež. Tim si je mislil: »Če si zmagal takrat, zdaj ne boš!« Šel je k ježku Mikiju in rekel:»Pozdravljen, si za tekmovanje?« Ježek Miki je rekel, da se strinja. Zajec je dodal: »Tokrat boš izgubil.« In že ga ni bilo. Njuna proga je vodila skozi gozd v Ljubljano. Jež si je mislil: »Ah, pa kaj, če izgubim, saj ne gre za denar!« Zajec pa si je med tekom govoril: »Kaj bo on, ki je preokrogel, jaz imam dolge noge in hitreje tečem.« Med glasnim razmišljanjem se je spotaknil ob korenino drevesa in padel. Kričal je kot nor. To je slišal volk Franc, ki je bil prijazen zdravnik. Vzel je povoj in hitro tekkel proti zajcu. Volk je žalostno rekel: » Hm, nogo si si zvil!« Zajec je zakričal: »Kaj? Saj moram preteči še dva kilometra!« Volk mu je mirno odgovoril: »Ne moreš!« V tistem trenutku je mimo njiju pritekel jež. »O, ne!« je zavpil zajec. Volk mu je tačko obvezal in zajca ni bilo več. Pet metrov pred ciljem je zajec ježa skoraj dohitel in si mislil: »Ah, pa kaj, vse je izgubljeno, jež je zmagal!« Toda jež se je pred ciljem ustavil in zajcu pustil zmago. Zajec je bil tako srečen, da je skoraj ponorel od sreče. V zahvalo je dal ježu celo košaro jabolk in hrušk, da bo imel za vso zimo. Lepo se mu je zahvalil in postala sta velika prijatelja.

NAUK:Lastna hvala, cena mala. Ne podcenjuj drugih!

Tadej Stajnko, 7.b

Slika 5: Luka Caf, 1.a

O ŠOLI, KROŽKIH, DRUŽINI ...

Moja najljubša žival

Moja najljubša žival je mačka. Mačke zelo dobro vidijo in slišijo. Ločimo kratkodlake in dolgodlake. Rade lovijo miši, ptice in krte. Jedo pa tudi brikete, konzerve ter razne vitamine. Mačke rade spijo na toplem soncu in se igrajo.

Tudi doma imamo mačka. Ime mu je Mici. Velikokrat ga pobožam. Moj maček ima rjavosivo dlako. Ko se zbudim, že mijavka pred vrati. To pomeni, da je lačen. Zjutraj mu dam toplo mleko, zvečer pa brikete. Enkrat na teden mu dam vitamine.

Tudi sosedovi imajo mačko in spomladi pričakujemo mlade muce.

Nuša Dijak, 4.r. Cven

Moja mama Lidija

Moji mami je ime Lidija. Je v službi na ICS in je računovodja. Ima črne lase, včasih ima tudi dva čopa. Rada nabira zvončke, marjetice, trobentice, najraje pa ima vrtnice. Z mano rada hodi na sprehod, mi pomaga pri domačih nalogah in pri pospravljanju sobe. Ko pride iz službe, si najde vedno kakšno delo. Če imamo goste, pomaga v kuhinji. Ko ni gostov, dela s papirji in z računalnikom, zvečer pa poskrbi za naju z bratcem Nikom. Skupaj se umijemo in oblečemo pižame. Po večerji z bratcem gledava televizijo, mama pa poskrbi za naša oblačila in pospravlja. To dela najraje. Ko postane utrujena, gremo skupaj spat. Zjutraj vstane prva in nam pripravi zajtrk. Po zajtrku si skupaj umijemo zobe, se oblečemo in odhitimo vsak na svojo stran. Želim si, da bi imela mama več prostega časa, da bi se skupaj lahko tudi igrali.

Tina Ozmec, 3.a

Kurent

Kurent je znamenita maska, ki izhaja s Ptuja, Štajerske in okolice. Pregarja zimo in prinaša pomlad. Nekoč so se v kurenta lahko preoblekli le samski moški. Zdaj to počnejo vsi: ženske, možje in celo otroci. Kurenti rajajo že teden dni pred pustom ali še prej. Vsako leto je pustovanje tudi na Ptuju, kjer se zbere več kot sedemdeset kurentov. Kurent ima na glavi veliko masko iz črnega ali belega ovčjega krzna. Na njej so kravji rogovi, ki imajo na vrhu majhne čopke iz vejic. Z rogov visijo pisani papirnati trakovi. Na desnem rogu visi verižica iz suhega cvetja. Na sredi maske je odprtina za oči in usta. Zobe ima iz belega fižola, pod njim pa jezik iz rdečega usnja, ki je obrobljen z belo barvo. Nad jezikom so še sirkove brčice. Nos ima iz umetnih mas ali usnja. Iz ovčjega krzna na glavi pa mu visi še puranje perje. Obleka mu sega skoraj do tal in je prav tako iz ovčjega krzna. Na pasu mu visi pet zvoncev različnih velikosti in robčki iz blaga, ki jih je ukradel dekletom. V roki drži palico, ki ima na enem koncu jezevo kožo, zato se ji reče ježevka. Ima tudi nogavice, ki mu segajo do kolen. Obut je v črne ali rjave čevlje. Nekoč so ga bili zelo veseli kmetje, ker je pregnal zimo.

Ines Frlin, 4.a

Glasbena šola

Obiskujem glasbeno šolo Slavka Osterca v Ljutomeru. Igram klavir. Moj učitelj je Simon Budna. Glasbeno šolo imam ob torkih in petkih. Klavir se učim prvo leto. Tudi violina mi je všeč. Imam glasbeno beležko, v katero mi učitelj zapisuje, katere pesmi se moram naučiti. Nastopala sem samo enkrat. Na nastopu sem igrala belokranjsko kolo. Vadim 15 do 30 minut na dan. Tudi moje sošolke in sošolci obiskujejo glasbeno šolo. Igrajo klavir, flavto in harmoniko. Moj oče je tudi obiskoval glasbeno šolo, igral je harmoniko. Rada poslušam instrumentalno glasbo. Najlepše mi zvenita klavir in violina. Če česa ne vem ali ne razumem, si to odploskam z rokami ali si zapojem. Igranje klavirja me zelo veseli.

Valentina Muršič, 4.b

Slika 6: Mihael Štötl, 4.a

Mama in ata

Moja mama skrbi za bratca Blaža in mene, ata pa hodi v službo. Mama naju ima z Blažem zelo rada. Večkrat gremo skupaj na igrišče. Mama nam kuha, pere in lika. Ata me pelje s štirikolesnikom v Gezove jame. Kupil mi je tudi igrice in kolo. Mamo, atija in Blaža imam zelo rad.

Samo Štötl, 3.r. Cven

Moj prijatelj

Mojemu prijatelju je ime Denis in je doma v Ljutomeru. Ima 11 let in hodi v 6. razred osnovne šole. Obiskuje rokoborbo in hodi na tekmovanja. Ker sva soseda, me vsak dan obiše in skupaj igrava računalniške igre.

Thomas Kozar, 2.a

Moj najboljši prijatelj je moj kuža Bobi. On je najbolj prijazen. Je črne barve. Ima dolgo dlako. Ko sem ga dobila, sem se od veselja razjokala. Je dober prijatelj. Ko pridem k njemu, kar skače po meni. Dobila sem ga za 6. rojstni dan.

Ana Kovačič, 2.a

Moj muc Miki

Moj muc Miki ima sivo belo dlako. In zelo glasno mijavka. Imela sem še mucu Miko, a mi je poginila. Tudi Miki je odšel pred tednom dni in se še ni vrnil. Pogrešam ga.

Ana Slavič, 2.b

Moj hrček

Moja najljubša žival je hrček. Podoben je miški, vendar ima kratek rep. Tudi sama ga imam doma. Star je eno leto in je bele barve. Njegova hrana je sestavljena iz mešanice žit. Ker je glodalec, lahko je tudi star kruh. Dajem pa mu tudi solato. Zaradi ostrih zob grize tudi lesene dele kletke, lahko pa tudi vse drugo do česar pride, če ni v kletki. Za posteljo ima žaganje.

Aleš Maučec, 4.r. Cven

Kuža Pajo

Ime mi je Žan. Živim na vasi. Moj najboljši prijatelj je naš mali kuža z imenom Pajo. Ima dolgo svetlo rjavo dlako. Vsak dan težko čaka, da pridem iz šole. Potem se skupaj igra in loviva. Rada hodiva na sprehode. Na cesti je zelo previden. Imam ga zelo rad.

Žan Kralj, 2.a

Moja prijateljica

Ana je moja prijateljica, ker mi posodi šilček in se rada igra z mano. Rada mi posodi tudi njene igrače.

Melani Murkovič, 2.a

Moja mama

Moji mami je ime Irena. Ima črne in kratke lase, ki so ravni. Njene oči so zelene barve. Po obrazu ima veliko sončnih peg. Je srednje velika in malo debela. Pozimi rada nosi pulije, puloverje, hlače in na glavi ima kapo ali trak. V toplih dneh si obleče tudi krilo. Doma je najraje v trenirki. V prostem času rada obišče svojo sestro Silvo. V dnevni sobi telovadi na veliki blazini. Vedno mi vse pojasni, ko jo kaj vprašam. Moja mama je zelo prijazna in dobra po srcu. Vesela sem, da jo imam

Ana Štampar, 3.a

Moja mama je po poklicu šivilja. Rada mi pomaga pri domači nalogi.

Zjutraj me zbudi, da grem v šolo. Ko pa pridem iz šole, vidim njen nasmešek. Rada mi tudi kaj kupi. Mama je ena sama, je pravi angel.

Tina Mlinarič, 3.r. Cven

Moja družina

Ko se v ponedeljek zbudim, se najprej oblečem, umijem in si vzamem šolsko torbo. Med tem časom mama uredi Benjo in naju odpelje v šolo in vrtec. Očka vstane prej in odide v službo, ko še spimo. Po končanem pouku pride dedek Tonček po naju z Benjo. Pri babici in dedku naredim domačo nalogo, potem lahko gledam televizijo in igram računalnik. Benja se igra z

igračkami. Ko pride mama, ji babica pripravi kosilo, skupaj počakamo še očka in se odpravimo domov. V ponedeljek in sredo me dedek pelje v glasbeno šolo, kjer se učim igrati na harmoniko. V ponedeljek imam najprej teorijo, nato pa vadim pesmi. V sredo imam samo vaje.

V torek in četrtek hodim z Erikom in Teotom na karate. Učimo se razne vaje, delamo sklece, trebušnjake in tečemo. Med tednom lahko zvečer gledam smešnice, Našo malo kliniko in risanke.

Ko pride sobota, smo vsi doma. Mama in očka pospravljata po hiši, midva z Benjo pa se igrava. Pozneje gremo na obiske ali v trgovino nakupovat. Zvečer grem rad spat k dedku. Pri dedku je zelo zabavno, saj mi dovoli, da gledam televizijo dalj časa. Včasih mi pripoveduje zgodbe iz njegovega otroštva ali mi prebere kakšno zgodbo.

V nedeljo imamo ponavadi na kosilu dedka in babico, pozneje pa se odpravimo na kakšen izlet.

Tako se konča naš teden in spet pride novi.

Alja Šmauc, 3.r. Cven

Naša šola

Naša šola se imenuje OŠ Ivana Cankarja Ljutomer podružnica Cven. Ima 5 razredov. Šolo obiskujejo učenci iz Krapja, Mote, Cvena, Ljutomera in Veržeja.

Na šoli delajo hišnik, čistilka, kuharica, učitelji in knjižničarka. Zraven šole so vrtec, gostilna, trgovina in igrišče. Na naši šoli nam je zelo lepo. Obiskujem tudi likovni, angleški, ritmični, pevski in planinski krožek. Od predmetov v šoli mi je najbolj všeč športna vzgoja. Našo šolo obiskuje 57 učencev. V šolo me vsako jutro pelje mama.

Saška Belec, 3.r. Cven

Juhuhu, plavalni tečaj!

V šolskem letu 2006/07 smo tudi prvi razredi, na pobudo staršev, izvedli plavalni tečaj. S plavalno šolo Delfin smo si pridobivali spretnosti drsenja na vodi, pod vodo in izpopolnjevali tehniko plavanja ter uživali v vodnih »vragolijah« skupaj z vaditelji: Tamaro, Sašom in Dadijem. Svoje znanje smo uspešno nadgradili in zato se že veselimo naslednjega plavalnega tečaja, ki ga bomo izvedli spet v tretjem razredu.

Vzgojiteljici: Stanka Kukol in Irena Anderlič

Obisk policistov

Policijski psi pomagajo policistom tako, da iščejo zlobneže. Policist nam je pokazal, kako se privežemo z varnostnim pasom. Pokazal nam je tudi kletko za živali in policijski avto.

Kaja Bogdan, 2.a

Pri krožku

Hodim k planinskemu krožku. Začela sem že v vrtcu. Pri planinstvu mi je lepo. Hodimo na različne pohode. Planinci imajo knjižice: Ringa raja, drugi pa Mladi planinec. Prijavila sem se zato, ker rada hodim na izlete in vidim marsikaj zanimivega. Da se ne izgubiš, se ravnaš po kompasu, zemljevidu in markacijah. Planinci imamo večkrat sestanke in predavanja, na katerih se dogovorimo, kam bomo šli in kako se bomo obnašali. Bila sem že na velikih in majhnih hribih. Na pohodu moraš biti pravilno oblečen in obut. S sabo vzameš še pijačo in hrano ter planinsko knjižico. V gorah poslušaj mentorja, ki te vodi. Hoja je včasih naporna, vendar se spleča potrpeti, saj se malo razgibaš. Še naprej bom obiskovala ta krožek, ker sem ljubiteljica gora.

Karmen Lukman, 4.r. Cven

Rad imam

Poleti se vozim s kroserom. Vozim se skozi Babji ložič. Včasih tudi žgem gumo. Rad hodim tudi k judu. Pri judu treniramo prevale, padce in mete. V odmoru se v šoli najraje igram z bidamani.

Žiga Žibrat, 2.b

Srečanje s policijskim psom

V šoli so nas obiskali policisti s policijskimi psi. Vsi psi so mi bili zelo všeč. Policisti skrbijo za red v prometu. Preverjajo, ali smo otroci in starejši pripeti s pasovi. Oni tudi zapirajo zločince.

Lea Muhič, 2.a

To sem jaz

Ime mi je Matija, pišem se Režonja. Živim v Ljutomeru. Imamo svojo hišo. Imam črne lase in rjave oči. Doma imam psa z imenom Temple. Hodim v 2. razred osnovne šole, star sem 8 let. Učim se angleščino. V šoli imam najraje športno vzgojo. Moj kuža se rad carta.

Matija Režonja, 2.a

Ime mi je Urška. Stara sem sedem let. Hodim v šolo na Cven. Stanujem na Moti. Moja vas je majhna, vendar lepa. Rada imam živali in naravo. Spomladi nabiram zvončke. Očetu je ime Franc, mami pa Melita.

Urška Jerebic, 2.c

Ime mi je Vita. Hodim v 2.b razred. Rada pišem, se igram in brcam žogo. V šoli imam najrajši likovno in športno vzgojo. Rada hodim na sladoled.

Vita Suhadolnik 2.b

Ime mi je Majda, pišem se Sever. Doma sem na Cvenu, številka 32. Rada gledam smešnice, hodim v šolo in gledam glasbene oddaje. Še posebej imam rada živali.

Majda Sever, 2.r. Cven

Meni je ime Tilen, pišem se Stajnko. Mojemu bratu je ime Tadej in hodi v 7. razred. Doma imam zajce. Imam kolo, ki je pisane barve. Oče in mama hodita v službo.

Tilen Stajnko, 2.r. Cven

Moje ime je Luka. Pišem se Nemec. Živim v Babincih. Hodim v drugi razred. Rad se igram s prijatelji. Imam brata Tilna. Velikokrat mu nagajam. Včasih se tudi stepeva.

Luka Nemec, 2.a

Moje ime je Matevž. Moji mami je ime Irena, mojemu tatu je ime Tonček, bratu pa Rok. Imam še brata Nejca in Davida ter sestri Julijo in Alenko. Imam tudi kužka in zajca.

Matevž Zorec, 2.a

Zimske počitnice

Počitnic sem se veselil. Doživel sem marsikaj. Na pustni torek sem se našemil v gusarja. Zaslužil sem 33 €. V sredo, četrtek in petek sem bil bolan. Imel sem vročino. Moral sem piti čaj in sirup. V soboto sem pomagal mami. V nedeljo sem bil na rojstnem dnevu.

Počitnice so prehitro minile

Jakob Škrobar, 3.r. Cven

Kako sem zmagal na tekmovanju v hitrem in zanesljivem računanju

Nekega januarskega dne nam je učiteljica Valerija predlagala, da bi sodelovali na matematičnem tekmovanju v hitrem in zanesljivem računanju. Odpeljala nas je v računalniško učilnico, kjer smo dobili vsak svojo šifro in nam pokazala, kako se tekmuje.

Tekmovanje je bilo razdeljeno na štiri dele. V prvih treh delih sem tekmoval doma preko interneta, podatki pa so se zbirali na sedežu tekmovalne komisije. Cilj v vsakem delu je bil pravilno izračunati čim več računov v točno določenem času. Tekmoval sem v seštevanju, odštevanju, iskanju večjega in manjšega števila in zapolnjevanju praznega mesta z manjkajočim številom.

V sredini marca je prišla vesela novica, da sem se uvrstil med petnajst najboljših v prvi triadi devetletke in da lahko nastopim v finalu, ki bo 31. marca v Črnomlju. Vsi smo bili zelo veseli mojega uspeha. Oče je takoj rekel, naj me učiteljica Valerija prijavi na državno tekmovanje in da me bo on peljal v Črnomelj.

In prišla je tako pričakovana sobota. Vstati sem moral že ob štirih zjutraj, saj traja pot do Črnomlja skoraj štiri ure. Z mano je potovala vsa družina in še babica. Oče se je odločil, da bomo potovali po avtocesti preko Ljubljane, Novega mesta, nato pa skozi Metliko v Črnomelj. Ko smo prispeli na dvorišče šole, smo se najprej razgledali po okolici šole in pojedli sendviče, ki nam jih je pripravila mama. Vstopili smo v Osnovno šolo Mirana Jarca. Bili smo prijetno presenečeni nad sprejemom in urejenostjo šole. Najprej sem se moral prijaviti na tekmovanje in izžrebat mesto za računalnik, za katerim sem tekmoval. Nato smo bili povabljeni v jedilnico na otvoritev tekmovanja. V kulturnem programu so nastopali učenci, govorniki pa so nas lepo pozdravili in nam zaželeli veliko tekmovalnih uspehov.

Ko je prišel čas za tekmovanje, sem šel v učilnico in zasedel svoje mesto. Izžrebal sem številko 13 in bilo me je strah, da ne bom imel sreče. Vodja tekmovanja nas je seznanil s pravili. Najprej smo dobili deset minut časa, da smo si prilagodili miško in stol ter si malo ogreli možgane z računanjem. Ko je preteklo deset minut, smo dobili tekmovalne naloge. Najprej smo se pomerili v seštevanju in odštevanju do deset tisoč. Bilo je zelo težko, saj se v šoli učimo računati šele do sto. Drugi sklop je vseboval iskanje večjega oziroma manjšega števila, v tretjem pa smo zapolnjevali prazna mesta. Z mešanimi občutki sem zapustil učilnico, saj nisem vedel, koliko nalog je pravilno izračunalo ostalih 14 tekmovalcev. Po

prihodu v jedilnico me je čakal oče in dobil sem kosilo. S potepanja po mestu so se vrnili tudi mama, sestra, brat in babica in vsi smo nestrpnost pričakovali rezultate. V jedilnico je prišla učiteljica s papirji v roki. Oče je rekel: »To pa morajo biti rezultati.« Šel je k učiteljici in tam mu je rekla, da so to neuradni rezultati in s palcem mi je pokazal, da sem prvi. Vsi smo bili zelo veseli.

Ko so končali s tekmovanjem vsi tekmovalci, smo se ponovno zbrali v jedilnici, kjer je bila razglasitev uradnih rezultatov. In res. Napovedovalka je rekla: »Zmagovalec in državni prvak v tekmovanju Hitro in zanesljivo računanje za učence do tretjega razreda je Jernej Skuhala iz Osnovne šole Ivana Cankarja Ljutomer.« Vesel sem šel po nagrade, ki sem jih dobil in bil ponosen na svoj uspeh. Po razglasitvi sem moral dati intervju za časopis, vse tri zmagovalce v posameznih skupinah pa so fotografirali. Čestitali so mi tudi predstavniki ljutomerske gimnazije, ki so se prav tako udeležili tekmovanja.

Po vseh formalnostih smo se zadovoljni vračali proti domu. Med potjo sem razmišljal že o naslednjem letu. Vem, da bo zelo težko, saj bom tekmoval z učenci petih in šestih razredov, sam pa bom šele v četrtem. Če se mi bo uspelo uvrstiti v finale, bo to velik uspeh, če pa ne, bom pa poskusil čez dve leti. Koordinatorica tekmovanja je omenila, da bo verjetno čez dve leti organizirano evropsko prvenstvo. Upam, da bom tudi tam zastopal Slovenijo ter pokazal znanje in talent.

Jernej Skuhala, 3.a

Nogomet

Za ene ljudi je ta šport
kot vroč sladoled,
enim se zdi,
da je brez veze, saj
ko naši izgubijo, vsi ponorijo.
Potem pa bum
in že rešilci pridrvijo.

A zame je nogomet šport,
ki me razveseli, pa tudi
če so jezni vsi.
Ker nisem podal,
sem se zavozljal in padel.
Pa nič zato,
pobral se bom,
dobil žogo in podal,
potem se bodo vsi veselili,
ker bomo pokal dobili.

Nino Novak, 6.a

Ljubezen

Kadar se v vrtcu
igramo in družimo,
za ženo in mamó
izberem Jasmino.
Čeprav so dečki
potem name jezni,
ne morem deliti
svoje ljubezni.

Kaja Makoter, 4.b

Ko zajci bežijo

Ko zajci bežijo,
zlate copate pod smreko pustijo
in odhitijo na kmetijo.

Ker so lačni, jesti zelje si želijo.
A glej ga zlomka,
tam za vrati jih že čaka pes kosmati.

Pot pod noge in naprej,
pes je zvezan.
Hej, juhej!

Dolgo, dolgo so bežali,
copate zlate so iskali.
Ker je že zapadel sneg,
odšli nazaj so v tisti breg.

Gregor Ivajnsič, 6.b

Moja punčka

Moja punčka se ne stara,
vedno je enakih let.
Piše se Novak Tinkara
s Sončne sedem v mestu Bled.
Moja punčka ima laske,
dolge skoraj do pasu.
Kadar v joku kliče mama,
rečem: Tinkara, saj sem tu!
Ko bom v službi, jo bo pazil
klepetavi papagaj.
Preden zame bo vprašala,
bom iz službe že nazaj.

Kaja Vajda, 4.b

Moj brat

Moj brat je včasih priden,
včasih pa tako težaven,
da še komaj diham.

Ni dobro, če igračo mu vzameš,
še huje je, če zanj
časa si ne vzameš.

Nor je na traktorje,
še bolj na kombajne,
zato jih vsak dan rišemo vsi.

Še spat ne more iti,
če ne pogleda v revije,
kjer cela vrsta traktorjev se vije.

Ko oče hoče s traktorjem
na njivo, Darko sitnari,
da bi šel s sabo.

To je moj bratec,
imam ga rad,
ko pa je siten, pa raje odidem stran.

Slavko Sever, 5.r. Cven

Zemlja pleše

Ko zemlja pleše,
okoli nje vse vrti se,
vse okoli nje neskončno zdi se.

Zvezde, Luna, utrinki,
vse z njo veseli se,
vse nebo poskakuje,
saj najlepše je takrat,
ko Zemlja pleše.

Maša Štrakl, 9.b

Nenavadna nit

Ko sem bil majhen, sem zagledal nit.
Bila je lepa kot nakit in močna kakor zid.
Za njo sem se prijel in v hipu omedlel.
Odnosla me je v dolino temno kakor
votlino.

V njej je gorelo in okoli ognja veliko ljudi
sedelo.

Jaz pa sem gledal debelo,
dokler ni vse vejevje pogorelo.
Stopil sem k njim in vprašal,
kje lahko spim.
Debelo so me gledali
in se med seboj kregali.

Ko smo nekaj spili, so končno privolili.
Potem so še mi obljubili, da mi bodo
posteljo podarili.

Ko sem se naspal, sem jih vprašal,
kako lahko pridem domov.

Rekli so mi:

Tam, kjer je nakit, tam je zlata nit.
Primi se za njo in odpeljala te bo domov.

In tako je tudi bilo.

Dejan Smodiš, 6.b

Moja mama

Moja mama je ena velika radost.
Mama naj sladko zaspi
in ko se jutro zbudi,
naj je upanje za lepši jutri ne zapusti.

Zame jo skrbi,
kje se potepam cele dni.
Moja mama se najbolj razveseli,
ko vrtnico dobi.

Rad jo imam
in nikomur je ne dam.

Rok Štelcl, 3.r. Cven

Noč

Takrat ko luna zasije
in ura polnoč odbije,
ko zvezde sijoče in svetlikajoče
odidejo na nebo,
se na Zemljo noč spusti
in vse se stemni.

Luna se posmehuje,
ko mornar z ladjo pluje
v neznano smer,
kjer ga čaka morska zver.

Ker ni svetil svetilnik,
je mornarja zver zgrabila za tilnik.
Mornar je umrl od žalostne sile,
ko so zvezdice v noči svetile.

Tudi luna zdaj se je poslovila,
noč je za sabo pustila
in soncu nebo prepustila.

Mirna Germšek, 4.a

Fifijevo kosilo

Stara ženica mu pravi:
Fifi, dobil boš kosilo!
Fifi, ne mlaskaj!
Fifi, ne umaži si brčic!
Fifi, pazi, da ne spraviš
niti kapljice na svoje tačke!

Fifi, da slučajno ne umažeš
svoje prelepe pentlje!
Fifi, pojej vse!
Fifi, pazi, da ne popackaš
tal!

Tako ubogi Fifi
poslušaj dan za dnem
staro gospo.

Tea Stajnko, 5.r. Cven

Moja mama

Moja mama je Andreja.
Hodi v službo,
včasih ji jaz tam delam družbo.

Včasih mami
rože naberem
in je zelo vesela,
saj zanjo najlepše izberem.

Mama ima zelo rada
čokolado in čips
in še nikoli ni imela
na nogi gips.

Želim si, da mama še naprej
tako dobra bo
in da zame vedno
tako lepo skrbela bo.

Matic Barta, 3.r. Cven

Zemlja pleše

Vsak dan, vsako noč,
Zemlja pleše hop, hop, hop.
Pade sneg, lije dež,
Zemlja pleše slavni džez.

Poleg nje še vsi ostali;
Luna, zvezde, Mars pijani,
niti sonce se ne ustavi,
čeprav ves čas sitnari.

Barbara Žabota, 9.c

Moj brat

Moj brat je moj zaklad.
Nikomur ga ne dam,
ker rada ga imam.

Rada mu nagajam,
rada ga jezim,
saj on mi posodi mir,
ko se jaz učim.

Kadar se jaz ne učim
in je on doma,
prav rada včasih
drug drugemu nagajava.

Zaradi njega
moja mama ni le zame,
saj mi on mnogokrat
jo vzame.

Kljub vsemu
pa premalo skupaj sva,
saj se čez teden
nič ne vidiva.

Kaj hočemo,
takšno je pač življenje,
ustvarjeno za veselje in trpljenje.

Petra Slavinec, 5.r. Cven

Sladkosned

Poleti rada jem sladice.
Rada jem sladkarije,
še posebej sladoled.
Rada pijem sladko vodo.
Sem sladka,
jem sladke jedi.
Jaz se sladkam.
Jaz sem sladkosned.

Melissa Laissani, 3.a

Žur

Vsak dan brez veze se zdi, šola, učitelji, naloge, testi ...
nesmisel, saj nismo pičlarji!

Vsi v šolo moramo hoditi, tam težko se je učiti,
a med šolo dnevi so, kadar nanjo pozabimo.

Seveda takrat počitka ni, saj na žurko vsak hiti.
Tam se pleše, žura in nori, da Zemlja ne zaspi.

Ko napoči polnoči, DJ muzko zavrti.
Rock, pop, metal se vrti, samo da se pleše
in nikomur dolgčas ni.

Žurke niso samo, kjer smo mi, so tudi po svetu,
tako da nihče pri miru ne stoji.

Vso noč do jutra Zemlja pleše, se vrti, ni premora,
dokler vsak že ne zaspi.

A ko zjutraj se zbudimo, bolečine začutimo ...
Vseeno se nam zdi za kosti, saj na drugi žur se že mudi.

Anja Slekovec, 9.c

DEVETOŠOLCI ODHAJAJO

Šolsko leto se izteka in kmalu se bomo poslovili od naših devetošolcev. Končuje se prvi del njihove izobraževalne poti. In kje bodo nadaljevali svoje šolanje?

9.A

Sara Tanita Belcl: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Anja Petra Bencek: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Tadej Bogdan: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
David Feuš: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Barbara Gošnjak: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Aleksander Klemenčič: Srednja poklicna in tehniška šola Murska Sobota, elektrotehnik- elektronik
Rok Kolmanič: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Eva Korošec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Denis Kralj: Srednja poklicna in tehniška šola Murska, elektrotehnik- elektronik
Sašo Lovrenčič: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Monika Mihorič: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Natalija Nemeč: Srednja kemijska šola Ruše, kemijski tehnik
Neža Patty: Srednja zdravstvena šola Maribor, kozmetični tehnik
Martina Pergar: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer, predšolska vzgoja
Nastja Pintarič: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Tadej Podgorelec: Srednja poklicna in tehniška šola Murska Sobota, strojni tehnik
Kristjan Špindler: Srednja poklicna in tehniška šola, strojni tehnik
Iris Štefanec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Marko Štih: Srednja poklicna tehniška šola Murska Sobota, elektrotehnik- računalništva
Miha Tarča: Srednja poklicna tehniška šola Murska Sobota, elektrotehnik- računalništva
Tjaša Tarča: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
David Zdravec: Srednja kmetijska šola Rakičan
Tomas Žižek: Prometna šola Maribor

9.B

Laura Babič: Ekonomska šola Mursko Sobota, ekonomski tehnik
David Borko: Srednja poklicna tehniška šola Ptuj, elektrotehnik računalništva
Mitja Cimerman: Srednja poklicna tehniška šola Ptuj, elektrotehnik računalništva
Tina Cokan: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Nastija Horvat: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer, predšolska vzgoja
Hanah Karba: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Theo Karas: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Saša Karlovčec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Nuša Korošak: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Melanija Mihorič: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Mateja Novak: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Elvis Pučko: Srednja poklicna tehniška šola Ptuj, elektrotehnik računalništva
Blanka Šiško: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Stina Štefanec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer, predšolska vzgoja
Maša Štrakl: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Sanja Vičar: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Luka Zelko: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
David Zorec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Sara Žibrat: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer

9.C

Dejan Belec: Srednja poklicna tehniška šola Murska Sobota, mizar
Kristijan Benovič: Srednja poklicna tehniška šola Murska Sobota, strojni tehnik
Tadeja Filipič: Srednja frizerska šola Maribor
Aljaž Golob: Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci, gostinski tehnik
Milena Hudin: Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci
Anita Kosi: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Marijo Kovačič: Srednja strojna Ptuj, avtokaroserist
Blaž Magdič: Srednja elektrotehniška šola Ptuj, elektrotehnik- računalničar
Uroš Mihalič: Srednja elektrotehniška šola Ptuj, mehatronik- operater
Tadeja Muršič: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Primož Panič: Računalniška šola Ptuj
Helena Pintarič: Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci, natakarica
Anja Slekovec: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Saša Škrlec: Poklicna tehniška šola Ptuj, avtoserviser
Jana Šteflič: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Marko Šterman: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota, zdravstveni tehnik
Romana Štuhec: Srednja ekonomska šola, trgovec
Barbara Žabota: Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
Jan Žibrat: Gimnazija Murska Sobota, športni oddelek

Želimo vam, da bi uspešno dosegli zastavljene cilje.

Slika 7: Tea Šulek, 7.a

Kazalo vsebine

<i>Pozdravljeni!</i>	1
<i>Drugi prijatelji!</i>	1
<i>POROČILA S TEKMOVANJ 2006/2007</i>	2
ŠPORT	4
Jan Žibrat – po mnenju strokovnjakov največji namiznotenški up pri nas.....	5
Intervju z Jürgenom Petričem.....	7
Nogometni trening.....	7
Postala sem perspektivna športnica.....	7
<i>17. Solski parlament</i>	8
<i>Solska skupnost</i>	9
ŠOLSKO KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO	9
Oled predstave Kalisto 7.....	9
Obisk opere.....	11
Razstava Solskih glasil.....	11
Predstava Tabuji.....	11
Svetovni dan zdravja in Zemlje - kulturna prireditev in predstavitev OPB.....	11
Teden otroka.....	12
Gledališka dejavnost.....	12
OPB-gledališka dejavnost.....	13
Ž-jevcji.....	13
Mladi gledališčniki.....	14
Branje za bralno značko v šolskem letu 2006/07.....	14
Z DOMIŠLIJO NA POTEPI	14
Maša se zaljubi.....	14
Najboljši razred na svetu.....	15
Zebra.....	16
Lisica in Storklja.....	16
Pohlepna lisica.....	16
Zdravilna tekočina.....	17
Moje potovanje v globino oceana.....	17
Zivljenje je kot sreča na vrhici.....	18
Likovni izdelki	19
<i>Račilne dejavnosti – galerija slik</i>	21
Ursi in povodni mož.....	23
Maček Taček in ribica Mimica.....	23
Zajec in jež.....	24
O SOLI, KROŽKIH, DRUŽINI	25
Moja najljubša žival.....	25
Moja mama Lidija.....	25
Kurent.....	25
Glashena kola.....	26
Mama in ata.....	26
Moj prijatelj.....	26
Moj muc Miki.....	27
Moj hrček.....	27
Kuža Pajo.....	27
Moja prijateljica.....	27
Moja mama.....	27
Moja družina.....	27
Nasa kola.....	28
Juhuhu, igralni tečaj!.....	28
Obisk policistov.....	28
Pri krožku.....	29
Rad imam.....	29
Srečanje s policijskim psom.....	29
To sem jaz.....	29
Zimske počitnice.....	30
Kako sem zmagal na tekmovanju v hitrem in zanesljivem računanju.....	30
Nogomet.....	31
Ljubezeh.....	31
Ko zajci bežijo.....	32
Moja punčka.....	32
Moj brat.....	32
Zemlja pleše.....	32
Nenavadna ni.....	33
Moja mama.....	33
Noč.....	33
Fifijevo kosilo.....	33
Moja mama.....	34
Zemlja pleše.....	34
Moj brat.....	34
Sladkosned.....	34
Žur.....	35
DEVETOŠOLCI ODHAJAJO	36
ZARAZVEDRILLO	38

Kazalo slik

<i>Slika 1: Maja Smodiš, 8.b.</i>	1
<i>Slika 2: Iris Štefanec, 9.a.</i>	4
<i>Slika 3: Staša Vintar, 7.b.</i>	6
<i>Slika 4: Erik Makoter, 3.r. Cven.</i>	23
<i>Slika 5: Luka Caf, 1.a.</i>	24
<i>Slika 6: Mihael Štötl, 4.a.</i>	26
<i>Slika 7: Tea Šulek, 7.a.</i>	37

Mladi Prlek – glasilo Osnovne šole Ivana Cankarja Ljutomer

Pri nastajanju glasila so sodelovali:

člani uredniškega odbora - Anja Petra Bencek (glavna urednica), Eva Korošec, Aleksander Klemenčič, Lena Peterka, Petja Kolenko, Ines Meznarič, Martina Smodiš, Damaris Kolarič, Staša Vintar;

učenci šole s svojimi likovnimi izdelki, mentor Vitomir Kaučič;
člani foto-krožka, mentor Branko Meznarič.

Naslovnica: Monika Bratinščak, 8.a

Oblikovanje: Alex Klemenčič, mentorja Branko Meznarič in Vitomir Kaučič

Mentorica glasila: Metka Ohman

Tisk: Prijatelj&prijatelj d.o.o.

Naklada: 200 izvodov

JUNIJ 2007